Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III—Nr. 179
Vineri 13 ianuarie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

DECRETUL

Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne pentru stabilirea datei alegerilor deputaţilor în sfaturile populare

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne decretează:
Art. unic. Data alegerii deputaţilor în sfaturile populare se stabileşte la 11 martie 1956.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale
PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale
A. BUNACIU

Pentru sporirea simţitoare a producţiei de cereale

Măreţul program de dezvoltare a agriculturii, cuprins în Directivele Congresului al doilea al P.M.R., cu privire la cel de al doilea plan cincinal, are în vedere necesitatea îmbunătăţirii continue a aprovizionării industriei cu materii prime agricole şi a populaţiei de la oraşe şi sate cu produse agro-alimentare. El pune în faţa oamenilor muncii din agricultură sarcina importantă de a lupta pentru creşterea simţitoare a producţiei agricole în toate sectoarele. Accentul se pune în primul rînd pe sporirea producţiei de cereale, deoarece aceasta este temelia întregii producţii agricole. Pînă la sfîrşitul celui de al doilea plan cincinal, trebuie să ajungem la o producţie de cel puţin 15.000.000 tone cereale, din care grîu şi secară cel puţin 5,5 milioane tone, iar porumb 8—9 milioane de tone. După cum se vede, cea mai mare parte din producţia globală de cereale va consta din porumb. Acest lucru este explicabil deoarece pentru cultura porumbului în ţara noastră există condiţii deosebite în vederea obţinerii unor randamente mari.

Experienţa primului cincinal ne arată că există condiţii pentru ca într-un termen scurt să realizăm o însemnată creştere a producţiei globale de cereale. Volumul tot mai mare al maşinilor, uneltelor şi materialelor necesare, numărul crescînd de agronomi — îndrumători ai producţiei — precum şi dezvoltarea continuă a sectorului socialist la sate ne îndreptăţesc să avem garanţia că sarcinile puse de partid în faţa oamenilor muncii din agricultură pentru cel de al doilea plan cincinal noi le vom îndeplini cu succes.

Pentru sporirea producţiei de cereale, în afară de rezervele puse în valoare în mare parte în anii trecuţi — creşterea suprafeţei arabile — este necesar să se îndrepte eforturile în special în direcţia sporirii recoltei medii la hectar. „Metoda cea mai sigură şi permanentă pe care trebuie să ne sprijinim în ridicarea producţiei totale — se spune în Raportul asupra Proiectului de Directive — este şi rămîne în primul rînd ridicarea producţiei la hectar".

Baza obţinerii de recolte mari de cereale la hectar o constituie aplicarea largă a regulilor agrotehnice, ţinînd seama de condiţiile locale ale fiecărei gospodării.

Documentele Congresului arată că în anii primului cincinal agrotehnica a fost folosită nesatisfăcător. Astfel, pînă anul acesta, numai 25 la sută din sămînţa folosită a provenit din soiurile superioare, numai 30 la sută din suprafaţa totală s-a însămînţat cu maşinile, iar semănatul în epocile optime s-a făcut numai pe 80 la sută din suprafeţele cultivate. De asemenea, o mare parte din terenul cultivat de ţăranii muncitori a fost slab pregătit pentru semănat, nu a fost gunoit. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, organele agricole trebuie să desfăşoare o muncă neobosită de mobilizare şi îndrumare a ţăranilor muncitori în vederea folosirii raţionale şi depline a pămîntului. Începînd cu campania agricolă din primăvara acestui an, pe fiecare parcelă trebuie să fie făcute la timp şi cît mai bine toate lucrările recomandate de agrotehnică.

In anii celui al doilea cincinal, trebuie extinsă folosirea la cultura grîului a seminţelor selecţionate şi ameliorate potrivit diferitelor regiuni agrogeografice, iar pentru porumb va trebui introdusă şi generalizată folosirea seminţelor hibride. Pentru a asigura cantităţile de seminţe necesare, gospodăriile agricole de stat şi colective fruntaşe vor organiza semincere pentru înmulţirea seminţelor ameliorate cu care pînă în 1960 se vor putea acoperi complet nevoile agriculturii. Seminţele de bună calitate vor da producţii mari numai în măsura în care se va lupta pentru continua ridicare a fertilităţii solului. In acest scop, va trebui să se dea o deosebită atenţie folosirii îngrăşămintelor naturale şi chimice în toate regiunile ţării.

Sarcinile luptei pentru continua sporire a producţiei agricole nu pot fi despărţite de sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii. Acestea nu sînt două lucruri diferite care ar putea fi separate unul de altul, ci sînt două aspecte ale aceleiaşi probleme. Rezolvarea deplină a problemei cerealelor-marfă şi a aprovizionării îmbelşugate a populaţiei cu produse agricole, creşterea continuă a nivelului de trai al ţărănimii muncitoare, asigurarea industriei cu materii prime, nu sînt posibile fără trecerea de la mica producţie ţărănească la marea gospodărie agricolă socialistă, capabilă să folosească pe deplin tehnica nouă şi agrotehnica înaintată şi să dea o mare cantitate de produse agricole-marfă. De aceea desfăşurarea unei largi şi rodnice munci pentru obţinerea de recolte bogate, pentru continua sporire a producţiei la hectar, trebuie permanent împletită cu lupta perseverentă pentru dezvoltarea continuă a sectorului socialist la sate.

Documentele Congresului subliniază că dezvoltarea masivă a agriculturii socialiste nu poate fi concepută şi înfăptuită fără mecanizarea principalelor procese de producţie din toate ramurile agriculturii, care asigură îndeplinirea la timp a principalelor lucrări agricole şi sporeşte oricît de mari. Prin creşterea nivelului de înzestrare tehnică a agriculturii şi prin mai buna folosire a maşinilor va trebui ca, pînă în 1960, să sporească mult volumul arăturilor adînci de toamnă, executarea semănatului mecanic, a lucrărilor de întreţinere în special la porumb şi a recoltării cu ajutorul mijloacelor mecanice.

Staţiunile de maşini şi tractoare vor trebui să dea an de an un tot mai puternic ajutor cooperativelor agricole de producţie pentru sporirea producţiei agricole în general şi a producţiei de cereale în special. Mărind cantitatea şi numărul lucrărilor contractate, îmbunătăţind calitatea lor şi ajutînd conducerile acestor unităţi la întocmirea justă a planurilor de producţie, S.M.T.-urile vor trebui să dea o puternică contribuţie la întărirea sectorului socialist din agricultură. Prin acţiunea de încheiere a contractelor de lucrări, S.M.T.-urile noastre au datoria să participe activ la munca politică şi organizatorică desfăşurată intens în rîndul ţărănimii muncitoare de către organele de partid şi de stat în scopul atragerii pe diferite forme socialiste de producţie agricolă. Iniţiativa şi dorinţa ţăranilor muncitori de a-şi uni ogoarele în tarlale spre a le putea lucra cu tractoare şi maşini, să fie îmbrăţişate de către S.M.T. şi sprijinite puternic.

In cadrul gospodăriilor de stat mari producătoare de cereale-marfă, va trebui făcută o serioasă cotitură pentru ca, pe baza folosirii raţionale a mijloacelor mecanizate care le stau la dispoziţie, aceste gospodării să-şi îmbunătăţească activitatea astfel ca să obţină în mod constant recolte mari, la un preţ de cost cît mai scăzut. În felul acesta, ele vor putea nu numai să-şi îndeplinească rolul principal pe care-l au în aprovizionarea ţării, dar vor fi şi pildă pentru ţărănimea muncitoare în ceea ce priveşte modul de organizare şi productivitatea a muncii.

Cadrele de conducere din agricultură, inginerii şi tehnicienii agronomi au datoria de a îndruma cu multă perseverenţă pe producătorii agricoli în vederea respectării principalelor reguli de cultură. De asemenea, ei trebuie să analizeze cu toată competenţa condiţiile concrete în care se desfăşoară activitatea productivă a unităţilor agricole pe care le deservesc sau activitatea ţăranilor muncitori şi să popularizeze rezultatele unităţilor înaintate, metodele şi experienţa înaintată, folosind în acest scop toate formele de propagandă agricolă.

Încă din zilele acestea, oamenii muncii din agricultură trebuie să treacă la înfăptuirea sarcinilor legate de continua sporire a producţiei agricole. Bătălia pentru recolte bogate trebuie pregătită din vreme. Acum trebuie revizuite şi puse la punct maşinile şi uneltele; trebuie pregătită sămînţa necesară în campania de primăvară. Asigurarea desfăşurării lucrărilor agricole de primăvară în cele mai bune condiţii este, în momentul de faţă, una din cele mai importante sarcini ce revin oamenilor muncii din agricultură. De pe acum, trebuie să muncim cu energie şi perseverenţă pentru ca primul an al noului cincinal să fie anul unor noi şi mari succese pe tărîmul creşterii continue a producţiei agricole, pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii.

Se măreşte parcul de maşini şi tractoare

Anul acesta, staţiunile de maşini şi tractoare din regiunea Bucureşti vor primi un nou lot de tractoare şi maşini agricole. La numărul existent de tractoare se vor adăuga încă 99 de tractoare K.D. şi 100 de tractoare M.T.Z., care vor fi folosite la mecanizarea lucrărilor de întreţinere a culturilor. Numărul semănătorilor de cereale va creşte cu peste 100, al maşinilor de semănat în cuiburi aşezate în pătrat cu 80, al secerătorilor-legători cu 50, al greblelor mecanice cu 12 etc. De asemenea, staţiunile de maşini şi tractoare vor mai fi dotate cu un mare număr de ateliere tip, tractoare rutiere, autocamioane şi autocisterne.

Documentele Congresului partidului, călăuză şi îndemn în lupta pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii

Noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole

• Zilele trecute, a luat fiinţă cea de a 31-a gospodărie colectivă din raionul Filimon Sîrbu. Noua gospodărie colectivă cuprinde un număr de 19 familii de ţărani muncitori din comuna Surdila Greci, care şi-au unit de bună voie 62 ha de teren pentru a le lucra în comun.

• In comuna Ţaga din raionul Gherla, a luat fiinţă de curînd o întovărăşire agricolă. In noua întovărăşire, şi-au unit fişiile lor răzleţe de teren un număr de 55 de familii de ţărani muncitori. In comitetul de conducere al întovărăşirii au fost aleşi, printre alţii, şi fruntaşii recoltelor bogate din comună, Gheorghe Silai, Nicolae Rusu, Aurel Fodor.

• La începutul acestui an, în comunele Cenaşu, Slon şi Drajna de Sus din raionul Teleajen, s-au înfiinţat trei întovărăşiri pentru lucrarea în comun a pămîntului. La inaugurarea acestor întovărăşiri au participat sute de ţărani muncitori din comunele respective şi din cele invecinate.

• An de an, membrii întovărăşirii din comuna Popeşti, raionul Focşani, au cules recolte cu mult mai bogate decît cele obţinute de ţăranii muncitori individuali din aceeaşi comună. Ca urmare, tot mai mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale din comună se înscriu în întovărăşire. Numai la începutul acestui an, au dat cereri de înscriere încă 15 familii de ţărani muncitori. Printre noii membri, sînt ţăranii muncitori Nicolae Gheorghe, Costin Sandu, Mariţa Gh. Adam şi alţii.

Creşte numărul întovărăşirilor zootehnice

Zilele acestea, 40 de familii de ţărani muncitori din satul Neagra, comuna Buhani, raionul Gurahonţ, au format o întovărăşire pentru creşterea oilor. Ei au adus în întovărăşire 136 de oi. Printre primii care s-au înscris au fost comuniştii Ioan Hooîrda, Ştefan Pop, Damaschin Mureşan, Gligor Droncu şi alţii.

In mai puţin de o săptămînă, în regiunea Arad au fost formate 5 noi întovărăşiri zootehnice. Numărul întovărăşirilor zootehnice pentru creşterea oilor din regiunea Arad a ajuns astfel la 20.

Planul de producţie al gospodăriei colective

Adunarea generală a gospodăriei colective din comuna Tupilaţi, raionul Piatra Neamţ, a aprobat zilele trecute noul plan de producţie pe anul 1956.

Ţinînd seama de posibilităţile gospodăriei şi de experienţa cîştigată pînă acum, colectiviştii au hotărît să lupte anul acesta pentru a obţine recolte medii de 2.100 kg de grîu şi 2.500 kg de porumb boabe la hectar. In vederea dezvoltării creşterii animalelor, ei vor extinde suprafaţa destinată unor culturi furajere foarte productive în regiunea noastră, cum sînt sfecla furajeră, trifoiul, borceagul şi porumbul furajer.

De asemenea, colectiviştii au hotărît să construiască cu fonduri şi mijloace proprii un grajd pentru 70 de porci, precum şi o magazie cu o capacitate de 15 vagoane.

Ilie Columban
corespondent

> *„Numai unirea liber consimţită a ţăranilor muncitori în întovărăşiri sau în forma superioară a cooperării în producţie, gospodăriile agricole colective, deschide ţăranului muncitor drumul marilor recolte, drumul spre bunăstare şi belşug"*
>
> (Din Raportul de activitate al C. C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).

Indemn puternic spre noi realizări

Calea gospodăriei colective este calea bunăstării. De acest lucru ne-am convins încă din primul an de la întemeierea gospodăriei noastre.

Lucrînd pămîntul cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor puse la îndemînă de S.M.T. Şendreni şi aplicînd pe suprafeţe întinse metodele recomandate de ştiinţa agrotehnică, noi am reuşit să culegem an de an recolte tot mai bogate, întrecînd cu mult pe cele obţinute de ţăranii muncitori din sectorul individual. Anul trecut, de pildă, am obţinut cu 250 kg de grîu, cu 400 kg de porumb, cu 500 kg de ovăz şi cu 1.263 kg de mazăre mai mult la hectar decît cei mai pricepuţi cultivatori cu gospodării individuale din satul nostru.

Totodată, folosind cu chibzuinţă creditele acordate de stat şi resursele interne ale gospodăriei noastre, noi am dezvoltat ramuri de producţie aducătoare de mari venituri, cum sînt creşterea animalelor şi pomicultura, şi am ridicat multe construcţii gospodăreşti trainice şi încăpătoare.

Sporirea producţiei agricole şi creşterea avuţiei obşteşti ne-au dat posibilitatea ca anul trecut să împărţim membrilor gospodăriei pentru fiecare zi-muncă o cantitate de 31,300 kg de diferite produse, din care numai cereale 15,100 kg. Belşugul şi bunăstarea îşi fac astfel tot mai mult loc în casele noastre. In ultimii 2 ani, 10 colectivişti şi-au făcut locuinţe noi, iar alţi 15 şi-au cumpărat aparate de radio, mobilă etc. Nimeni nu mai îndrăzneşte acum să ne spună nouă, colectiviştilor, „calici", aşa cum erau numiţi, după vechiul nume al satului — Calica — ţăranii muncitori de la noi.

Văzînd foloasele pe care le aduce munca în gospodăria colectivă, în fiecare an alte familii de ţărani muncitori au venit în mijlocul nostru. Numai la sfîrşitul anului trecut s-au înscris 10 familii, iar în primele zile ale anului acesta, încă două.

Creşterea numărului membrilor şi rezultatele dobîndite pînă acum arată că gospodăria noastră este pe drumul cel bun. Citind Documentele Congresului partidului, ne-am dat seama că avem încă multe posibilităţi de a culege recolte şi mai bogate, de a întări şi lărgi gospodăria colectivă şi de a ne îmbunătăţi astfel şi mai mult traiul. Aceste învăţăminte ne-au fost de mare preţ la întocmirea planului de producţie pe 1956. Aşa, bunăoară, pentru a obţine în anul acesta producţii şi mai mari ca pînă acum am prevăzut în plan ca toate culturile prăşitoare să le însămînţăm în cuiburi aşezate în pătrat, să facem cel puţin 4 praşile şi polenizarea artificială suplimentară la porumb şi floarea-soarelui. In ce priveşte dezvoltarea multilaterală a producţiei, am prevăzut mărirea numărului de oi, de la 211, la cel puţin 300. De asemenea, dat fiind că gospodăria noastră se află în apropierea oraşului Galaţi, am prevăzut să cultivăm legume irigate pe o suprafaţă de 2 hectare şi să înfiinţăm o fermă de creştere a păsărilor de apă. In planul de producţie pe 1956, am mai prevăzut crearea unor ramuri anexe de producţie, cum sînt un atelier de lemnărie, unul de fierărie şi altul de turnătorie.

Fiecare dintre noi este încredinţat că, luptînd pentru îndeplinirea acestui nou plan de producţie, întocmit în lumina învăţămintelor desprinse din Documentele celui de al II-lea Congres al partidului, vom dezvolta şi mai mult gospodăria noastră colectivă, vom avea şi mai mult belşug în casele noastre. In felul acesta, vom atrage tot mai mulţi ţărani muncitori pe făgaşul muncii în comun şi vom contribui la îndeplinirea principalei sarcini a agriculturii înscrise în Directive: aceea ca, în anul 1960, 60-70 la sută din producţia agricolă vegetală şi animală a ţării noastre să provină din sectorul socialist al agriculturii.

MARIN RADU
preşedintele G. A. C. „Horia, Cloşca şi Crişan" comuna Fileşti, raionul Galaţi

Pe drumul arătat de partid

Am citit cu mult interes Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. Din acea parte care vorbeşte despre transformarea socialistă a agriculturii am tras multe învăţăminte. Partidul ne arată pe larg mijloacele prin care putem să sporim rodnicia pămîntului, ne învaţă cum să ne făurim un trai mai bun, mai îndestulat.

Din cuprinsul Documentelor Congresului, am desprins, pe lîngă multe altele, un mare adevăr şi anume acela că ţăranul muncitor, atîta vreme cît îşi lucrează pămîntul de unul singur, oricît de harnic ar fi şi oricît de mult sprijin ar primi, el nu poate să dobîndească recolte care să-i acopere pe deplin nevoile. Şi asta aşa este. Ca exemplu în această privinţă ne luăm pe noi înşine. Harnici sîntem, iar cu agricultura ne îndeletnicim de cînd eram copii. In anii din urmă, ne bucurăm şi de sprijin din partea statului. Pămîntul ne rodeşte mai bine, dar nicidecum pe măsura trebuinţelor.

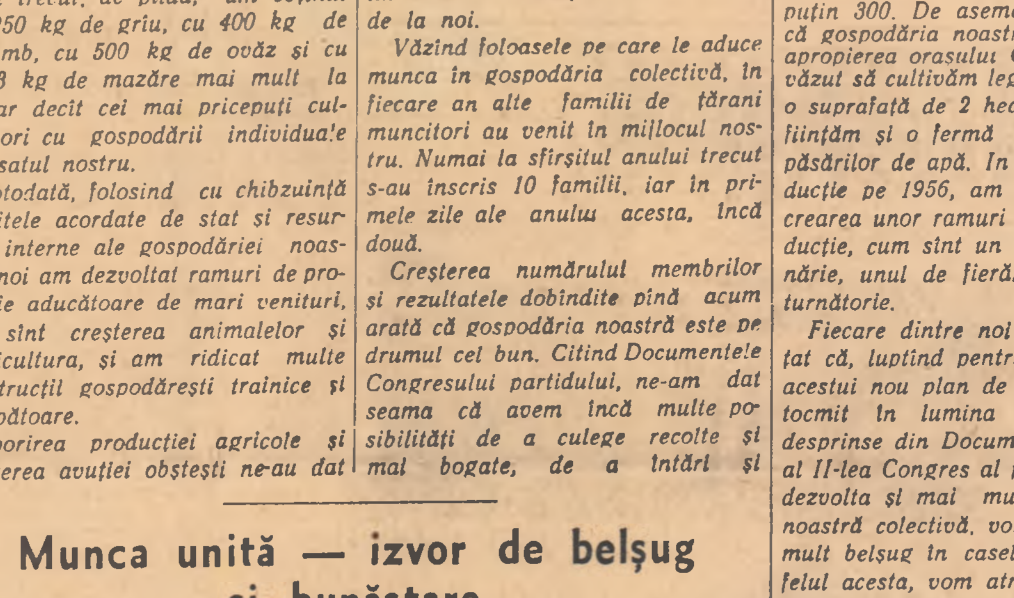
Alta-i însă situaţia atunci cînd ţăranii muncitori îşi pun laolaltă pămîntul şi forţele de lucru, alcătuind o întovărăşire. Ei pot face aici o agricultură aşa cum scrie la carte: arătură adîncă, făcută cu plugul tras de tractor, semănatul la timp şi bine cu maşinile, prăşitul şi culesul aşişderea. Aşa lucrează şi întovărăşiţii din comuna noastră. Munca făcută laolaltă pe ogoare fără haturi şi cu ajutorul maşinilor le-a adus anul trecut sporuri însemnate de recoltă. In vreme ce noi, ţăranii muncitori cu gospodării individuale, am cules în 1955, 1.400 kg de grîu la ha, întovărăşiţii din comuna noastră au obţinut peste 1.800 kg de grîu la ha. La fel şi la porumb, ei au scos 2.840 kg de boabe la ha, recoltă ce a întrecut cu sute de kilograme pe cea culeasă de noi care ne-am lucrat pămîntul de unul singur şi cu unelte simple.

Urmărind felul cum lucrează întovărăşiţii, ne-am dat seama că munca lor e mai uşoară şi mult mai spornică decît a noastră, a ţăranilor muncitori individuali. Vorba ceea: „Unde-s mulţi, puterea creşte". Astă-vară bunăoară, întovărăşiţii din Tomuleşti au prăşit porumbul de 3 ori cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-ului, în timp ce noi abia am răzbit să-l prăşim de două ori. Tocmai de aceea porumbul lor a crescut ca din apă şi a legat rod mult mai bogat decît al nostru.

Faptele ne-au convins că lucrarea în comun a pămîntului, cu ajutorul maşinilor, aduce mari foloase. Iată de ce, după ce am citit şi îndemnul partidului din Documentele Congresului, ne-am hotărît să ne alăturăm întovărăşiţilor din satul nostru, în care scop am făcut cereri de înscriere.

NICOLAE GEORGESCU
MARIN T. CIOBANU
MARIN DRAGHICI
ţărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Tomuleşti, raionul Giurgiu

Munca unită — izvor de belşug şi bunăstare

Cifrele din acest grafic, care reprezintă producţia medie la hectar obţinută de gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din raionul Sînicolaul Mare la principalele culturi agricole, în comparaţie cu producţia obţinută în sectorul individual din acelaşi raion, oglindesc superioritatea formelor socialiste de producţie agricolă asupra micii gospodării individuale.

Urmînd cuvîntul partidului

In urmă cu cîteva săptămîni, în satul Cîrligei, sat vecin cu al nostru, s-a inaugurat o întovărăşire agricolă pentru lucrarea în comun a pămîntului. Cu acest prilej, întovărăşiţii din Cîrligei au invitat şi o delegaţie de ţărani muncitori din satul nostru pentru a lua parte la sărbătoarea lor. Printre cei care au fost de faţă la inaugurarea întovărăşirii din satul vecin m-am numărat şi eu. Acolo, împreună cu ceilalţi ţărani muncitori din sat, am avut prilejul să cunoaştem multe lucruri folositoare în legătură cu rostul întovărăşirii. Intorşi acasă, ne-am sfătuit vreo 9 ţărani muncitori şi, cu sprijinul organizaţiei de bază P.M.R. şi al sfatului popular, am alcătuit un comitet de iniţiativă care să ducă munca pentru înfiinţarea unei întovărăşiri agricole şi în satul nostru.

La început, munca noastră nu a fost de loc uşoară. Unii ţărani muncitori nici nu voiau să audă de întovărăşire. Cercetînd mai adînc lucrurile, am prins de veste că chiaburii Vlad Ştefan, Lincă Manole şi alţi duşmani ai ţăranilor muncitori nu stăteau cu mîinile în sîn. Ei împînziseră satul cu fel de fel de zvonuri. Nu întîmplător, ţăranca muncitoare Ioana S. Ştefan sau ţăranul muncitor Marin T. Marin au refuzat la început să se înscrie în întovărăşire.

Partidul ne-a învăţat însă să nu dăm înapoi în faţa piedicilor puse de duşmani. Ne-am organizat lupta şi mai bine şi am continuat cu şi mai multă tărie acţiunea începută. Intr-o şedinţă, am hotărît ca fiecare membru al comitetului de iniţiativă să discute în primul rînd cu rudele, vecinii şi prietenii lor despre foloasele muncii în comun şi să-i convingă să vină alături de noi.

In munca noastră, de un mare ajutor ne-au fost Documentele Congresului al II-lea al partidului. Din ziare, noi am citit oamenilor acea parte a Raportului Comitetului Central al partidului în care se vorbeşte despre transformarea socialistă a agriculturii. Am ţinut apoi o adunare cu obştea satului. Aici, am citit din nou din Documentele Congresului. Mulţi ţărani muncitori, printre care Luţă M. Ilie, Lincă D. Mihai, Marincea Tudor şi alţii, care la început şovăiseră să intre în întovărăşire, au luat cuvîntul pentru a-şi manifesta hotărîrea de a veni alături de noi. Numai în ziua aceea au completat cereri de intrare în întovărăşire 14 ţărani muncitori.

Zilele trecute, în cadrul unei adunări cu obştea satului, a fost prelucrat statutul-model al întovărăşirii agricole. Şi cu acest prilej, alţi zece ţărani muncitori au semnat cereri spre a deveni membri ai întovărăşirii. In prezent, numărul cererilor a ajuns la 44, iar suprafaţa de teren ce urmează să fie strînsă în tarlale trece de 50 de hectare.

Aşa cum a hotărît adunarea noastră, a celor ce urmează să păşim pe drumul unei vieţi noi, peste cîteva zile vom face inaugurarea întovărăşirii căreia îi vom da numele de „Drumul belşugului". Am ales acest nume ca un simbol al hotărîrii noastre de a merge fără şovăire pe calea arătată de partid, de a munci cu toate puterile pentru a obţine an de an recolte tot mai mari la hectar şi a ne îmbunătăţi necontenit traiul.

STOIAN V. MARIN
preşedintele comitetului de iniţiativă pentru înfiinţarea unei întovărăşiri agricole, satul Palilula, raionul Craiova

Voi munci cu însufleţire pentru înfăptuirea noilor sarcini

Directivele celui de al II-lea Congres al partidului pun în faţa noastră, a tuturor oamenilor muncii din agricultură, sarcini mărețe. In cursul celui de al doilea cincinal, agricultura noastră va trebui să asigure un volum sporit de produse vegetale şi animale pentru o cît mai bună aprovizionare a populaţiei cu alimente şi a industriei cu materia primă necesară. La sfîrşitul anului 1960, producţia de cereale va trebui să ajungă la cel puţin 15 milioane de tone, dintre care cel puţin 5,5 milioane tone grîu şi secară.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat, în Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la Congres, că „sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii şi sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii nu sînt însă două lucruri diferite, care ar putea fi separate unul de altul, ci sînt două aspecte ale aceleiaşi probleme".

Cît de just este acest lucru, îl dovedeşte şi superioritatea producţiei realizate la hectar de sectorul socialist faţă de sectorul individual în raza de activitate a punctului agricol pe care îl conduc. Lucrînd laolaltă şi pe suprafeţe întinse, colectiviştii şi întovărăşiţii nu numai că au putut folosi mai din plin mijloacele mecanizate, dar şi-au putut organiza astfel munca, încît să execute la timp şi în bune condiţii lucrările cerute de agrotehnica înaintată. Astfel, membrii gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" din satul Oituz au dobîndit la grîu o producţie medie de 1.650 kg la hectar, la ovăz de 2.000 kg, la floarea-soarelui 1.200 kg, iar la porumb, pe parcelele semănate în pătrat şi polenizate suplimentar, 4.000 kg la hectar. Producţii mari au dobîndit şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale. In general, însă, gospodăriile colective şi întovărăşirile din raza de activitate a punctului nostru agricol au obţinut anul trecut producţii care întrec recoltele medii obţinute de ţăranii individuali cu 250 kg la hectar la grîul de toamnă, cu 900 kg la orz de primăvară, cu 300 kg la floarea-soarelui etc.

Dezvoltarea şi întărirea continuă a sectorului socialist prin organizarea de noi gospodării colective şi alte forme de cooperare în muncă este sarcina principală la a cărei realizare trebuie să contribuim cu toate forţele şi noi, inginerii şi tehnicienii agronomi de la punctele agricole. In acest scop, nu voi precupeţi nici un efort pentru a ajuta la întărirea şi dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor din raza punctului meu, astfel ca ele să devină exemple tot mai convingătoare pentru ţăranii muncitori cu gospodării individuale. Totodată, voi populariza mai mult decît pînă acum în rîndurile ţăranilor muncitori cu gospodării individuale rezultatele obţinute de colectivişti şi întovărăşiţi, precum şi marile avantaje ale muncii în comun a pămîntului, pentru a-i atrage pe făgaşul agriculturii socialiste.

Pentru aceasta, voi contribui la organizarea, în fiecare gospodărie colectivă, a unei expoziţii agricole, aşa cum am avut anul trecut în gospodăria colectivă din comuna M. Kogălniceanu. De asemenea, voi organiza vizite ale ţăranilor muncitori la gospodăriile colective, pentru ca oamenii să-şi poată da singuri seama de superioritatea muncii în comun şi de posibilităţile nelimitate de dezvoltare pe care le are gospodăria mare, socialistă.

Din Directivele celui de al II-lea Congres al partidului, am înţeles limpede cum trebuie să-mi desfăşor activitatea pe viitor şi sînt hotărît să contribui din toate puterile la realizarea măreţelor sarcini pe care partidul le pune în faţa oamenilor muncii din agricultură.

ALEXANDRU GAVRILIUC
şeful punctului agricol din comuna M. Kogălniceanu, raionul Medgidia

Succese în desfăşurarea învăţămîntului agricol de masă în raionul Salonta

Numeroşi ţărani muncitori, individuali, întovărăşiţi şi colectivişti din raionul Salonta, regiunea Oradea, sînt dornici să cunoască regulile agrotehnice şi modul lor de aplicare, pentru a obţine roade tot mai bogate, contribuind astfel la înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de Directivele celui de al II-lea Congres al partidului. Pentru aceasta ei s-au înscris şi urmează cu regularitate cursurile învăţămîntului agricol de masă. In gospodăriile agricole socialiste din raion funcţionează în prezent 11 cursuri agrozootehnice trienale şi un număr însemnat de cercuri agrotehnice. Cursurile de 3 ani care funcţionează în 7 gospodării agricole colective, printre care Mădăraş, Salonta şi Ghiorac, sînt frecventate de 146 de colectivişti, care sînt acum în ultimul an de şcolarizare, urmînd ca la sfîrşitul lui să primească diploma de maistru.

Cel mai bun curs agrozootehnic trienal poate fi socotit cel de la G.A.C. Salonta, condus de inginerul Silviu Papp. Aci, frecvenţa cursanţilor este de sută la sută. lecţiile sînt predate pe înţelesul colectiviştilor, fără însă a fi sărăcite de conţinutul lor ştiinţific şi sînt însoţite de aplicaţii practice. Colectiviştii participă cu multă însufleţire la discuţii. Zilele trecute, de pildă, tov. Molnar Ştefan a cerut lectorului să-i precizeze cum se pot cunoaşte rasele de animale după exterior. Colectivistul Czege Al. a întrebat apoi care este caracteristica aparatului digestiv la bovine şi cum se face asimilarea nutreţului. Lectorul a dat răspunsuri scurte, dar clare.

Rezultatele obţinute anul trecut de către fruntaşii în producţie au format deseori obiectul discuţiilor în cadrul lecţiilor la cursurile trienale. S-a analizat astfel modul în care G.A.C. Mădăraş a aplicat metoda Mark Ozernîi, obţinînd o recoltă record de 13.700 kg de porumb la hectar, precum şi rezultatul dobîndit de G.A.C. Berechiu, care a recoltat 2.640 kg de grîu la ha.

Succese remarcabile în învăţămîntul agricol de masă se obţin şi la cele 32 de cercuri agrotehnice, la care iau parte 708 cursanţi. Fruntaşe pe raion sînt cercurile din comunele Belfir, Tinca, Batăr, Tulca. La cercul agrotehnic din comuna Batăr, cursanţii manifestă un interes crescînd pentru însuşirea materialului predat. La una din lecţii, după ce lectorul Macra Aurel, vorbind despre îngrăşăminte, a explicat foloasele aplicării îngrăşămintelor granulate, ţăranul muncitor Gh. Avramunt a propus ca la primăvară să se organizeze şi în comuna lor, sub îndrumarea agronomului, un cîmp de experienţe unde să fie folosite şi îngrăşăminte granulate.

Dacă majoritatea cursurilor agrozootehnice trienale şi cercurilor agrotehnice din raion funcţionează în bune condiţii, nu acelaşi lucru putem spune despre cercul agrotehnic din comuna Ucuriş. Aci, din vina agronomului M. Suiugan de la punctul agricol, care manifestă totală lipsă de interes faţă de problema învăţămîntului agricol de masă, lecţiile sînt predate la un nivel foarte scăzut, iar participarea la cursuri este slabă. O neîngăduită subapreciere a importanţei acestor cursuri a dovedit şi inginerul Gh. Cristea de la punctul agricol Cefa, care a tărăgănat pînă acum deschiderea cursurilor agrotehnice în comuna de reşedinţă a punctului agricol motivînd că n-are lectori.

Aceste lipsuri trebuie grabnic lichidate, pentru ca şi ţăranii muncitori din comunele Cefa şi Ucuriş să poată căpăta cunoştinţele necesare în vederea obţinerii unor recolte mari la hectar.

Ing. C. Slonovski
corespondent

Din munca mea de corespondent voluntar

Articolele care apar în ziare cu privire la succesele fruntaşilor recoltelor bogate m-au ajutat foarte mult în munca pe care o desfăşor, ca tehnician agricol, pentru extinderea metodelor înaintate de lucru în agricultură. Am considerat, deci, de datoria mea să scriu şi eu ziarului despre unele rezultate obţinute de ţăranii muncitori din raza mea de activitate, în urma aplicării acestor metode. Aşa, bunăoară, am scris despre colectiviştii din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, care, aplicînd metoda însămînţării grîului în cruce şi a porumbului în cuiburi aşezate în pătrat, au obţinut în medie 1.800 kg de grîu la hectar şi peste 3.500 kg de porumb boabe la hectar. Nu mică mi-a fost bucuria cînd am văzut că ştirea scrisă de mine a apărut în ziar şi cînd am primit din partea redacţiei o scrisoare de mulţumire, prin care mi se cerea totodată să mai scriu astfel de articole. Aşa am devenit eu corespondent voluntar, titlu de care sînt foarte mîndru.

Problema popularizării fruntaşilor recoltelor bogate şi a metodelor aplicate de aceştia a stat şi stă în centrul preocupării mele de corespondent voluntar. De pildă, am scris la ziar că ţăranul muncitor Dumitru Răsuceanu din comuna Daia a obţinut anul acesta o recoltă de 3.149 kg de grîu la hectar, iar Ilie Frîncu, Drăgan Bătrînu şi alţi ţărani muncitori din aceeaşi comună au obţinut şi ei recolte mari de grîu la hectar. Aceasta, datorită faptului că au pregătit bine terenul, că au folosit seminţe triorate şi tratate, că în primăvară au grăpat semănăturile şi au plivit la timp lanul de grîu iar recoltatul l-au executat cînd grîul era în pîrgă, înlăturîndu-se pierderile de recoltă. Am o mare satisfacţie ori de cîte ori pot să constat că prin ştirile trimise ziarului, am contribuit la răspîndirea experienţei înaintate.

Aşa, de pildă, nu de mult am scris la ziar că mai mulţi ţărani muncitori din comuna Arsache au însilozat însemnate cantităţi de furaje, asigurînd animalelor pe timpul iernii o hrană îndestulătoare. Cînd m-am dus a doua oară în această comună, ţăranul muncitor Nicu Florea mi-a spus:

— Şi eu am însilozat porumb furajer, tovarăşe Barbălată. Am citit ce ai scris în ziar despre consătenii mei şi le-am urmat pilda.

In calitatea mea de corespondent voluntar, mi-am îndreptat atenţia şi asupra lipsurilor din munca unor oameni, convins că o sezisare la timp şi o critică justă la ziar ajută la îndreptarea lucrurilor. Şi într-adevăr, în urma unei sezisări trimisă ziarului, în care arătam că membrii comitetului executiv al sfatului popular comunal Oinac nu s-au îngrijit de recoltarea furajelor necesare hrănirii reproducătorilor comunali, s-au luat măsurile necesare şi astfel furajele au fost de îndată recoltate şi depozitate în bune condiţii.

Acest rezultat, cît şi îndemnul pe care l-am primit de la tov. Titus Tichie, secretar al comitetului raional de partid Giurgiu, care mi-a spus: „Scrie, tinere, cît mai mult şi critică cu curaj lipsurile", mi-a dat un nou imbold în munca de corespondent voluntar.

Voi merge pe acest drum, convins că scrisul meu poate să aducă o contribuţie la mobilizarea oamenilor muncii în lupta pentru recolte tot mai bogate, la popularizarea şi promovarea noului din satele patriei noastre, aşa cum ne învaţă partidul nostru drag.

TRAIAN BARBALATĂ

Cum trebuie pregătit gunoiul de grajd pentru a obţine cît mai mari foloase din întrebuinţarea lui

Gunoiul de grajd sau bălegarul este un îngrăşămînt deosebit de valoros, cu ajutorul căruia putem smulge pămîntului recolte mari. Experienţa a dovedit că de pe un loc îngrăşat o dată cu bălegar putem dobîndi 2-3 ani la rînd sporuri mari de recoltă. Aşa, de exemplu, în primul an de administrare, la porumb sporul de recoltă este de 400-600 kg. la hectar, la sfeclă de zahăr de 5000-6000 kg. la hectar, iar la cartofi, de 2.000-3.000 kg la hectar. Cînd se respectă şi celelalte reguli agrotehnice, sporul de recoltă dobîndit este cu mult mai mare.

Ţăranul muncitor Marin Fotescu din comuna Vlădila, raionul Caracal, de pildă, încorporînd gunoi de grajd în ogorul pe care a semănat porumb şi executînd şi celelalte lucrări cerute de agrotehnică, a obţinut în medie 3.200 kg de boabe la hectar, în vreme ce recolta medie de porumb pe comună a fost de numai 1.100 kg la hectar. De asemenea, membrii gospodăriei colective din Afumaţi, raionul Băileşti, îngrăşînd cultura de porumb cu gunoi de grajd şi lucrîndu-şi pămîntul aşa cum cere ştiinţa, au scos o producţie de 4.500 kg de porumb la hectar, faţă de media pe comună de 2.600 kg.

Este ştiut însă că gunoiul nu poate fi dat ca îngrăşămînt în starea în care e scos din grajd. Pentru a fi folositor plantelor, el trebuie mai întîi pregătit. Această pregătire constă în dospirea (fermentarea) lui în platformă. De aceea, este necesar ca în fiecare gospodărie crescătoare de animale să se construiască o platformă de bălegar, prevăzută cu groapă pentru must. In acest scop, se alege mai întîi locul pe care urmează să fie făcută platforma. Locul acesta trebuie să fie situat cît mai departe de casă, deoarece mirosul răspîndit de bălegar în timpul fermentaţiei este nesănătos. Totodată, locul ales trebuie să fie mai ridicat decît restul terenului, pentru a nu se strînge pe el apă, să fie ferit de curenţi şi, pe cît posibil, umbrit.

Platformele de bălegar pot fi făcute în mai multe feluri, după materialul pe care-l are la îndemînă fiecare gospodărie. Aşa, de exemplu, platforma poate fi numai o simplă arie dreptunghiulară, pe care pămîntul a fost bine curăţit de buruieni, pietre etc. şi bătătorit şi peste care s-a aşternut apoi un strat de lut gros de 20-30 cm. Aria trebuie să fie puţin înclinată, pentru ca mustul bălegarului să se poată scurge, printr-un şanţ acoperit, într-o groapă, făcută alături.

Platforme de acest fel pot fi uşor construite în gospodăria fiecărui ţăran muncitor. Se recomandă ca platforme de felul celei arătate mai sus să fie făcute acolo unde pînza de apă freatică (apa subpămînteană) este la mică adîncime.

Mărimea platformelor depinde de numărul animalelor din gospodăria respectivă, de perioada de stabulaţie şi de înălţimea pe care urmează să o dăm bălegarului din platformă. In medie, se socoteşte cam 3 m.p. pentru fiecare vită mare, cîte 0,50 m.p. pentru fiecare porc şi cîte 0,20 m.p. pentru fiecare oaie.

In locurile unde apa freatică se găseşte la adîncime mai mare şi în regiunile cu precipitaţii atmosferice puţine, dospirea bălegarului se poate face în gropi adînci de 30-70 cm, lungi şi late după nevoie. Pentru a împiedica infiltrarea în pămînt a mustului pe care-l conţine bălegarul, pereţii gropii se căptuşesc cu scînduri, bîrne, piatră, cărămizi, sau împletituri de nuiele. Fundul gropii trebuie să fie înclinat într-o parte şi acoperit cu un strat de lut gros de 20-30 cm şi bine bătătorit. Dinspre partea înclinată a gropii, mustul de bălegar se scurge, printr-un canal închis sau printr-o ţeavă, într-o groapă căptuşită şi acoperită. Atît pereţii, cît şi fundul acestei gropi trebuie să fie din ciment sau în lipsa acestuia, din piatră sau cărămidă bine zidită. (vezi schiţa). Cînd lipsesc asemenea materiale pereţii şi fundul gropii se lipesc cu un strat de lut potrivit de gros, peste care se bat scînduri sau bîrne. Volumul gropii în care se scurge mustul bălegarului trebuie socotit în aşa fel, ca la fiecare 150 m. p. de platformă să corespundă cel puţin 2 m.c.

Un alt tip de platformă este platforma îngropată, aşa cum găsim, de exemplu, la grajdul comunal din Melineşti, raionul Amaradia, sau la G.A.S. Segarcea. Fundul acestei platforme poate fi cu 30-100 cm sub nivelul pămîntului. Dinspre marginile care formează lungimea platformei, fundul acesteia trebuie să meargă în pantă uşoară, cu înclinaţia spre mijlocul platformei. La această platformă, gropile pentru must vor fi construite pe amîndouă laturile mai scurte ale ei. Atît pereţii cît şi fundul acestei platforme vor fi construiţi din beton.

Indiferent că bălegarul urmează să fie dospit pe platforma de la suprafaţă, în groapă ori în platforma îngropată, el trebuie scos zilnic din grajd şi aşezat pe platformă în pachete bine îndesate, late de 0,50 metri, lungi de 2 metri şi înalte tot de circa 2 metri.

Pentru a evita pierderile de azot din bălegar în timpul fermentării, după ce am aşezat bălegarul în platformă, e bine să-l acoperim cu un strat de pămînt gros de 25 cm. In tot timpul păstrării, gunoiul trebuie să aibă umezeală suficientă. Dacă, strîns în mînă, bălegarul nu musteşte, înseamnă că are nevoie de umezeală necesară fermentării, pe care i-o completăm udîndu-l cu urină de animale sau cu apă.

In nici un caz bălegarul nu trebuie depozitat afînat şi împrăştiat pe întreaga suprafaţă a platformei, aşa cum greşit se procedează la gospodăriile colective din Poiana Mare, raionul Calafat, sau la cea din Vişina, raionul Corabia. In felul acesta, bălegarul nu are o masă uniformă (cel de la fundul platformei devine mraniţă, în timp ce cel de la suprafaţă e proaspăt), iar pierderile de azot sînt foarte mari.

Bălegarul este bine dospit atunci cînd întreaga masă a lui devine neagră, unsuroasă, iar paiele sau alte resturi vegetale şi-au pierdut forma. In acest stadiu, el este bun pentru a fi transportat la cîmp. Epocile cele mai indicate pentru căratul bălegarului sînt acelea cînd el poate fi împrăştiat şi băgat imediat sub brazdă. Din punct de vedere economic, este indicat ca transportul bălegarului să se facă iarna.

O dată transportat la cîmp, gunoiul de grajd este aşezat în grămezi mari la capul locului, pînă în primăvară, cînd va fi împrăştiat şi încorporat în sol prin lucrările făcute primăvara devreme.

Ing. DUMITRU NICOLICI
din Direcţia agricolă a regiunii Craiova

Un cerc agrotehnic... pe hîrtie

Mult timp a fost amînată deschiderea cursurilor agrotehnice în comuna Moldoveni, raionul Urziceni. Deseori, tov. Micu Ioan, tehnicianul agricol al comunei, se întîlnea pe uliţele satului cu Gheorghe F. Gheorghe, Barbu C. Stan, Stoica Sisiilă şi alţi ţărani muncitori fruntaşi care, dorind să pătrundă tainele ştiinţei agrotehnice, pentru a spori rodnicia pămîntului, se înscriseseră la cercul agricol şi aşteptau începerea cursurilor.

— Ce facem, tovarăşe Micu? îl întrebau oamenii. In comunele dimprejur, lecţiile au început de mult.

— Le începem şi noi tovarăşi, n-aveţi grijă. Aşteptăm doar prilejul cel mai nimerit.

Şi iată că într-o zi, pe la începutul lunii decembrie, tov. Micu a găsit prilejul cel mult aşteptat. Ţăranii muncitori erau strînşi la şcoală unde se ţinea o adunare obştească. A alergat şi el într-acolo într-un suflet şi a intrat în sală tocmai cînd adunarea se sfîrşise.

— Nu plecaţi oameni buni, le-a strigat el. Vreau să vă anunţ că din seara asta considerăm deschise cursurile cercului agrotehnic din comună. Sînteţi de acord?

— Da, au răspuns oamenii într-un glas şi s-au aşezat liniştiţi în bănci, aşteptînd urmarea.

— Tovarăşi, le-a spus tehnicianul, acuma duceţi-vă cu bine la casele voastre. Astăzi nu predau nimic că nu-s pregătit. Bine că deocamdată am deschis cursurile! Eu voi avea grijă să vă anunţ cînd voi ţine lecţia...

...A trecut de-atunci o lună şi jumătate. Ţăranii muncitori din Moldoveni n-au avut prilejul nici pînă astăzi să asculte prima lecţie. La 23 decembrie, tov. Micu a plecat în concediu. Totuşi, la punctul agricol Jilavele există un proces verbal în care se spune că în comuna Moldoveni s-a deschis şi funcţionează cercul agrotehnic. Şeful secţiei agricole raionale Urziceni, tov. Rîpan Dănilă a primit şi el o copie a acestui proces-verbal şi s-a declarat foarte mulţumit.

Dar, ţăranii muncitori din Moldoveni sînt nemulţumiţi. Ei doresc din toată inima să profite de zilele acestea de iarnă îmbogăţindu-şi cunoştinţele agricole şi cer pe bună dreptate ca cercul agrotehnic din Moldoveni să funcţioneze nu... pe hîrtie, ci în realitate.

I. GHEORGHIU

FESTIVALUL FILMULUI PENTRU SATE

Cu prilejul „Festivalului filmului pentru sate", în diferite raioane ale regiunii Bucureşti sînt prezentate, pe lîngă filme artistice, şi unele producţii valoroase ale studiourilor de filme documentare şi ştiinţifico-populare sovietice.

In fotografie, o imagine din filmul documentar „Sovhozul Cuban" realizat de studioul central de filme documentare din Moscova, în care ni se împărtăşeşte experienţa crescătorilor de animale din acest sovhoz fruntaş.

Filmul a fost prezentat recent în raioanele Olteniţa şi Călăraşi.

RECENZIE

„Pătlăgele roşii şi pătlăgele vinete"

de
M. DUMITRESCU şi V. OROS

Pentru sporirea producţiei de legume, este necesar ca tehnicienii şi producătorii de legume să posede temeinice cunoştinţe tehnice şi să aplice în mod creator bogata experienţă a fruntaşilor din acest domeniu.

In acest scop, Editura Agrosilvică de stat a editat recent lucrarea: „Pătlăgele roşii şi pătlăgele vinete", lucrare care este de real folos atît legumicultorilor, cît şi elevilor şi studenţilor care se specializează în această direcţie.

In patru capitole ale lucrării, autorii expun metodele principale care trebuie aplicate pentru obţinerea de producţii mari şi de calitate

Primele două capitole cuprind: caracterizarea plantelor, întrebuinţarea lor, originea şi răspîndirea, caracterele botanice şi particularităţile biologice, creşterea şi dezvoltarea, descrierea soiurilor şi tehnica culturilor.

Autorii arată metodele de obţinere a roşiilor prin culturi în aer liber, precum şi metodele pentru a obţine fructe cît mai devreme.

In ceea ce priveşte descrierea soiurilor, în special la roşii, o lipsă a lucrării constă în faptul că autorii s-au ocupat mai puţin de soiurile cultivate şi răspîndite mult în ţara noastră şi au descris o parte din soiuri aproape necunoscute de cultivatorii noştri.

Cred, de asemenea, că în capitolul 3 ar fi fost necesară descrierea mai amănunţită a bolilor şi dăunătorilor, precum şi metodele de combatere a lor, întrucît în ultimii ani culturile de roşii au avut mult de suferit de pe urma bolilor.

In capitolul 4, se vorbeşte despre prelucrarea în gospodărie a tomatelor şi a pătlăgelelor vinete sub formă de murături, marinate, bulion, vinete împănate, vinete musaca etc.

Aceasta face ca lucrarea să fie folositoare şi gospodinelor.

Lucrarea, avînd un stil clar, cursiv, constituie un preţios ajutor pentru legumicultorii care, aplicînd recomandările autorilor, vor putea obţine noi succese în activitatea lor.

Ing. GH. GHIRBA

Copiii minorităţilor naţionale învaţă carte în limba maternă

In şcolile din regiunea Suceava mai mult de 5.000 de copii, aparţinînd minorităţilor naţionale, învaţă carte în limba maternă.

In acest an şcolar, în regiunea Suceava funcţionează 59 de şcoli elementare şi de 7 ani cu limba de predare ucraineană, 4 şcoli cu limba de predare rusă, 3 şcoli şi 4 secţii cu limba de predare polonă.

La Soloneţu Nou, Poiana Micului, Iacobeni, Prisaca Dornei şi în oraşele Vatra Dornei, Cîmpulung şi Gura Humorului funcţionează şcoli cu limba de predare germană.

Din experienţa gospodăriilor agricole de stat fruntaşe

Căile reducerii preţului de cost la producţia cerealieră

In stepa Bărăganului, între Brăila şi Insurăţei, se întind tarlalele gospodăriei agricole de stat „Justin Georgescu". Ramura principală de producţie a gospodăriei este cultura cerealelor, care cuprinde peste 60 la sută din cele 5.606 ha de teren arabil.

Colectivul gospodăriei noastre a obţinut, în anul care s-a încheiat, recolte bogate la toate culturile cerealiere. La grîu, media la hectar a fost de 1.854 kg, cu 450 kg peste plan — la porumb, de 3.806 kg boabe, depăşind planul cu 1.600 kg, la orz de toamnă de 1.940 kg la ha (plan 1.500 kg la ha). La ovăzul şi orzul de primăvară, planul a fost de asemenea depăşit cu 200—300 kg la ha. Datorită acestor producţii mari, gospodăria a predat statului 4.520 tone cereale-marfă, adică cu peste 160 la sută mai mult decît în anul 1954. Beneficiul realizat la încheierea anului agricol 1954—1955 a fost de 2.750.000 lei.

Ca urmare firească a muncii depuse de colectivul de muncitori şi tehnicieni ai gospodăriei pe linia ridicării productivităţii muncii agricole, se constată că preţul de cost al cerealelor s-a redus simţitor faţă de anul agricol 1953—1954, aşa după cum se vede în tabelul alăturat.

Care au fost factorii principali care au contribuit la obţinerea unei producţii cu un preţ de cost scăzut?

Buna organizare a muncii şi justa folosire a cadrelor — cheia succeselor

In gospodăria noastră, unitatea de bază în producţie, atît în sectorul vegetal, cît şi în cel animal, este brigada permanentă de producţie. In sectorul vegetal, noi am constituit 13 brigăzi permanente, specializate fiecare în culturi cerealiere sau culturi tehnice. Fiecărei brigăzi i-au fost repartizate un

CULTURA	Preţ de cost la o tonă (în lei) pe 1954	Preţ de cost la o tonă (în lei) pe 1955
Grîu	590	482
Orz de primăvară	470	467
Porumb	430	370

număr egal de sole, brigadierul fiind răspunzător pentru buna executare a lucrărilor agricole. Incă la începutul anului, s-a repartizat brigăzilor planul anual de producţie, care a fost defalcat apoi pe trimestre, luni şi săptămîni. La rîndul lor, brigăzile sînt împărţite pe echipe, ca şefi fiind numiţi cei mai destoinici şi pricepuţi muncitori sezonieri. Sectorul vegetal este de asemenea deservit de 7 brigăzi de mecanizatori.

Majoritatea cadrelor de brigadieri şi mecanizatori din gospodăria noastră au un stagiu în unitate de 4—6 ani, fiind calificaţi chiar în cadrul gospodăriei. Astfel, şef al secţiei vegetale Călmăţui este tov. Ion Spînu, care a fost ridicat în acest post din funcţia de brigadier, perfecţionîndu-şi cunoştinţele profesionale. Brigadierul fruntaş Ion Dudulea, care anul trecut a obţinut pe 120 ha o recoltă medie de grîu de 2.400 kg la hectar, a venit în gospodărie ca muncitor agricol, ajungînd mai tîrziu şef de echipă şi apoi brigadier. Alături de ceilalţi brigadieri din sectorul vegetal, cum sînt Cazan Neagu, Titu Brezuică etc., el a urmat în aceşti ani, în fiecare iarnă, cursurile agrozootehnice organizate în gospodărie.

Cadrelor de bază li s-au asigurat nu numai posibilităţi de calificare şi perfecţionare a cunoştinţelor profesionale, ci şi condiţii tot mai bune de muncă şi de trai. Numeroase familii de brigadieri, mecanizatori, tehnicieni şi funcţionari locuiesc în cele 24 de apartamente construite în ultimii trei ani. Pe întreg cuprinsul gospodăriei a fost introdusă lumina electrică, iar în prezent se execută lucrări de canalizare.

Colectivul gospodăriei este răsplătit şi stimulat pentru succesele obţinute în muncă. Astfel, numai în 1954, pentru depăşirea producţiilor planificate, muncitorii şi tehnicienii fruntaşi ai gospodăriei au primit ca premii 11 vagoane de cereale.

Fiind stimulaţi materialiceşte, oamenii şi-au dat tot interesul să obţină rezultate cît mai bune, ceea ce s-a reflectat în sporirea producţiei de cereale şi reducerea preţului de cost al acestora.

Principalul mijloc de ridicare a producţiei la ha

Recoltele bogate se datoresc mai ales aplicării pe scară tot mai largă a metodelor înaintate la culturile cerealiere. Gospodăria a folosit la toate culturile seminţe de soi: A. 15 la grîu, Cenad 117 la orz, I.C.A.R.-54 şi Dobrogean la porumb. Tot la cultura porumbului, pe 117 ha a fost folosită sămînţa hibridă care a dat o producţie de 4.000 kg de boabe la hectar. Condiţionarea şi tratarea seminţelor s-a făcut în cele mai bune condiţii. O atenţie deosebită s-a dat executării lucrărilor de pregătire a solului şi în special calităţii arăturilor de toamnă. Pe 500 ha cultivate cu grîu şi 200 ha cultivate cu orz de toamnă, semănatul s-a făcut în rînduri încrucişate, iar la porumb, pe 237 ha în cuiburi aşezate în pătrat. Pentru a combate urmările ploilor abundente din primăvara anului trecut, 500 ha cultivate cu cereale păioase au fost grăpate de două ori. Pe unele parcele mai mari (50—60 de hectare) cultivate cu porumb au fost aplicate în medie 20 de tone de îngrăşăminte naturale la hectar. Recolta de pe aceste parcele s-a ridicat la circa 6.000 kg de boabe la hectar. Pentru apărarea culturilor împotriva buruienilor, rapiţa a fost combătută cu ierbicide pe o suprafaţă de 185 ha.

Aplicarea tuturor măsurilor agrotehnice s-a dovedit astfel a fi principalul mijloc de sporire a producţiei agricole la hectar.

Prin extinderea mecanizării lucrărilor agricole şi reducerea cheltuielilor de producţie

Colectivul gospodăriei noastre a produs în anul trecut mai multe cereale şi la un preţ mai redus fiindcă a reuşit să ridice productivitatea muncii la aproape toate lucrările agricole. Cel mai important factor care a contribuit la creşterea productivităţii a fost extinderea **mecanizării lucrărilor agricole.** Datorită unei mai complete folosiri a utilajului agricol, anul trecut, pînă la 1 octombrie, mecanizatorii au executat 13.476 de hantri, în loc de 11.748, cît era planificat pe primele 3 trimestre ale anului 1955.

Este de remarcat că, paralel cu creşterea volumului de lucrări, în gospodărie s-a obţinut şi o scădere de preţ la lucrările mecanizate. In cursul primelor 10 luni din anul trecut, deşi s-a depăşit cu 1.728 de hantri volumul de lucrări planificat, mecanizatorii au obţinut în total o economie de 79.466 lei la carburanţi şi lubrifianţi şi 89.960 lei la lucrările curente de reparaţii. Aceste economii se datoresc în primul rînd menţinerii în stare bună a tractoarelor de către mecanizatori şi lichidării oricărei risipe sau pierderi de motorină. Numeroşi mecanizatori au folosit în timpul campaniilor agricole metode înaintate de exploatare a utilajului şi de organizare a lucrului, cupluri de maşini, graficul orar etc., care au ridicat simţitor productivitatea muncii, contribuind totodată la reducerea preţului de cost.

Lucrînd cu mijloace mecanizate suprafeţe mai mari decît cele planificate şi la un preţ de cost scăzut, mecanizatorii au contribuit la scăderea cheltuielilor de producţie la toate cerealele şi în special la ovăz, orz de primăvară şi porumb. Astfel, la cultura ovăzului, recoltîndu-se întreaga suprafaţă cu combinele, cheltuielile pentru forţa de muncă la recoltare au scăzut, de la 48.409 lei, la suma de 17.190 lei.

Economii importante au fost realizate şi la cultura orzului de primăvară, la care de asemenea întreaga suprafaţă a fost recoltată cu combinele. In felul acesta, cheltuielile de producţie la recoltarea acestei culturi au fost reduse cu 40 la sută.

Gospodăria noastră dispune de 88 de atelaje, care după plan ar fi trebuit să execute în total pe primele trei trimestre 20.061 Z.P.A. (zile-perechi animale). Datorită însă ridicării gradului de mecanizare a tuturor lucrărilor, la culturile cerealiere au fost cheltuite numai 11.478 Z.P.A. Atelajele proprii au putut fi astfel folosite la alte lucrări, cum sînt căratul paielor, al furajelor etc., care după plan urmau să fie executate cu atelaje închiriate din sectorul particular. Astfel, datorită mecanizării largi a lucrărilor agricole şi folosirii mai raţionale a atelajelor, cheltuielile gospodăriei la acest capitol au fost mai mici cu aproximativ 45.000 lei.

O serie de economii importante au fost realizate şi în ceea ce priveşte cheltuielile administrative, acestea scăzînd faţă de plan cu aproape 270.000 lei, fapt care se datoreşte organizării mai raţionale a deplasărilor de către tehnicieni şi funcţionari, întreţinerii în bune condiţii a inventarului gospodăresc şi neutilizării tuturor creditelor acordate de către stat, fapt care a dus la scăderea dobînzilor planificate.

Pentru ridicarea continuă a producţiei agricole şi productivităţii muncii

Succesele obţinute la toate culturile cerealiere în cursul anului trecut constituie pentru colectivul gospodăriei noastre un puternic imbold spre continua îmbunătăţire a activităţii economice şi financiare a gospodăriei noastre, spre sporirea nelimitată a recoltelor la hectar.

In Documentele Congresului al doilea al P.M.R., se arată că gospodăriile agricole de stat trebuie să-şi aducă contribuţia la fondul centralizat al statului pe măsura suprafeţelor de care dispun şi a utilajului cu care sînt înzestrate. Gospodăriilor de stat li se cere să devină unităţi agricole rentabile, cu o mare productivitate a muncii, să obţină producţii mari şi constante la un preţ de cost redus.

In lumina sarcinilor trasate de partid şi guvern, gospodăria noastră se va strădui să-şi îmbunătăţească continuu activitatea economică şi financiară, folosind mai raţional resursele de care dispune. In 1956, primul an al celui de al doilea cincinal, gospodăria de stat „Justin Georgescu" îşi propune să obţină o producţie globală de cereale (grîu, porumb şi orz) de peste 7.500 de tone, adică cu aproape 1.000 de tone mai mult decît în anul trecut. Izvorul principal al sporirii producţiei de cereale îl va constitui ridicarea producţiei la hectar. Prin extinderea mecanizării lucrărilor agricole şi prin aplicarea diferenţiată a întregului complex de reguli agrotehnice, sîntem siguri că vom realiza producţia de cereale medie planificată la hectar: grîu — 1.800 kg, porumb — 2.300 kg boabe, orz de toamnă — 1.700 kg. Aproape întreaga suprafaţă destinată culturii cerealelor de primăvară a fost arată adînc încă din toamnă. In acest an, noi vom semăna porumbul numai în cuiburi aşezate în pătrat. La această cultură, vom executa pe întreaga suprafaţă şi alte lucrări recomandate de agrotehnică, cum sînt prăşitul de 4 ori, polenizarea suplimentară etc.

Sporind productivitatea muncii prin extinderea mecanizării lucrărilor şi reducînd cheltuielile administrative, colectivul gospodăriei noastre îşi propune să obţină în 1956 nu numai o producţie mai mare la hectar, dar şi la un preţ de cost mai scăzut.

Invăţînd din experienţa de pînă acum, vom căuta să ducem şi mai departe o susţinută muncă, pentru ca, prin valorificarea rezervelor existente în gospodărie, să putem desfăşura o activitate şi mai rentabilă în ramura culturilor cerealiere.

Ing. BORIS ERHAN
directorul gospodăriei agricole de stat „Justin Georgescu" din comuna Insurăţei, regiunea Galaţi

CONSULTAȚIE

Ce sînt cooperativele de credit și economie și cum funcționează ele

Experiența dobîndită de țăranii muncitori în domeniul aprovizionării lor cu produse industriale, al desfacerii produselor lor și în domeniul producției agricole i-a învățat cît de folositoare este întrajutorarea în muncă, cît de mari avantaje pot avea dacă își unesc puterile pe calea cooperației.

Dintre formele de cooperare ale țăranilor muncitori înființate din inițiativa acestora fac parte și cooperativele de credit și economie.

Din mai multe comune, cum sînt Ruginoasa, regiunea Iași, Drăgănești-Olt, regiunea București, Slobozia, regiunea Pitești, și altele ne vin vești ce vorbesc despre inițiativa țăranilor muncitori care, cu sprijinul partidului și al sfaturilor populare, au organizat în comunele lor astfel de cooperative de credit și economie. Aceste cooperative au o mare importanță pentru satisfacerea cererilor de împrumut ale țăranilor muncitori în scopul sporirii de către aceștia a producției agricole și creșterii nivelului lor de trai.

Și în trecut, cînd la conducerea țării erau moșierii și capitaliștii, țăranii muncitori aveau nevoie să împrumute bani. Ei făceau acest lucru nu cu gîndul să-și dezvolte gospodăria, să-și facă traiul mai bun, ci pentru a potoli vremelnic foamea copiilor, pentru a face față birului la care erau supuși de către moșieri, chiaburi, perceptori etc. Pe atunci, ei împrumutau bani de la cămătari sau de la așa zisele „bănci populare", aflate în mîna bancherilor, care, cu ajutorul acestor bănci, storceau prin dobînzi înrobitoare de 30—50 la sută și ultima lețcaie din punga bietului țăran muncitor debitor.

Puterea populară a zdrobit pentru totdeauna jugul înrobitor sub care erau ținuți țăranii muncitori de către exploatatori. Punîndu-le la îndemînă în condiții avantajoase mașini, unelte, semințe selecționate, animale de rasă etc., în scopul ridicării producției agricole, statul nostru sprijină astfel pe țăranii muncitori să-și făurească un trai omenesc și îi ferește de exploatarea chiaburească. Pe lîngă toate acestea, statul democrat-popular mai ajută țărănimea muncitoare prin creditele pe care i le acordă în condiții avantajoase. Numai în curs de 9 luni din anul trecut, un număr de 37.500 de gospodării individuale au primit credite de la stat prin Banca Agricolă.

Imbrățișînd inițiativa țăranilor muncitori de a se uni în cooperative de credit și economie, partidul și guvernul acordă un sprijin puternic în organizarea și consolidarea acestora. In cursul lunii decembrie 1955, au fost aprobate statutul-model și regulamentul de funcționare a acestor cooperative.

Așa cum se arată în statutul-model, membru al unei cooperative de credit și economie poate fi orice țăran muncitor și orice intelectual de la sate (agronom, învățător etc.), precum și orice om al muncii care se bucură de drepturi civile și politice, care a împlinit vîrsta de 18 ani și locuiește în raza de activitate a cooperativei respective. Chiaburii nu au dreptul să devină membri ai cooperativelor de credit și economie.

Membrii cooperatori au dreptul de a lua parte la adunarea generală a cooperativei, de a-și spune părerea asupra bunului mers al activității cooperativei, de a alege și a fi aleși în organele de conducere. Ei pot de asemenea, a primi împrumuturi pentru dezvoltarea producției agricole și pentru diferite nevoi gospodărești, cu condiția ca împrumutul primit să nu fie folosit în alte scopuri și să fie restituit, bineînțeles, la termenul stabilit.

Pentru a-și putea desfășura activitatea, se înțelege că aceste cooperative trebuie să dispună de mijloace bănești. Mijloacele bănești ale cooperativelor de credit și economie se compun din părțile sociale subscrise de membrii cooperatori, depunerile spre fructificare, beneficiile realizate de pe urma activității cooperativei, donații, etc. In raport cu fondurile lor proprii, cooperativele mai primesc și credite de la stat prin Banca Agricolă.

Fondurile proprii ale cooperativei sînt împărțite în: fond social și fond de rezervă. Fondul social este alcătuit din părțile sociale subscrise și depuse de membrii cooperativei. Un membru al cooperativei poate subscrie cel puțin o parte socială și cel mult 50 de părți sociale. Valoarea unei părți sociale este de 200 lei.

La rîndul său, fondul de rezervă se alcătuiește din taxa de înscriere, începînd cu cel de al doilea an de funcționare a cooperativei, o cotă alocată din beneficiul anual, dotații și alte vărsăminte care nu se restituie.

Cooperativele de credit și economie, bucurîndu-se din plin de sprijinul statului, acordă împrumuturi pe termen lung sau pe termen scurt membrilor săi. Imprumuturile pe termen scurt (pînă la un an) se dau țăranilor muncitori pentru următoarele scopuri: procurarea de semințe, răsaduri de legume, îngrășăminte, furaje pentru animale etc. Cooperativele acordă credite pe termen lung (între 1—3 ani) pentru procurarea de animale de muncă și de reproducție, achiziționarea de materiale de construcție necesare gospodăriei țărănești. Imprumuturile pe termen de la un an pînă la trei ani se plătesc în rate eșalonate, care însă nu pot depăși între ele intervalul de 6 luni.

Pentru împrumuturile acordate, cooperativa de credit și economie încasează dobînzi. In același timp, ea plătește dobînzi țăranilor muncitori care depun bani spre fructificare. Toate depunerile făcute la cooperativă pentru fructificare sînt secrete și garantate de stat. Depunerile pentru fructificare sînt garantate de stat și ele pot fi făcute nu numai de membrii cooperatori, ci și de ceilalți țărani muncitori din comună.

In urma operațiilor pe care le face cooperativa, se realizează și un beneficiu. Din beneficiul global, 10 la sută se repartizează pentru fondul de rezervă, iar restul de beneficiu se repartizează membrilor cooperatori în raport cu părțile sociale vărsate. Această împărțire o face adunarea generală a cooperatorilor la propunerea consiliului de conducere.

Așa cum prevede statutul-model, cooperativele de credit și economie au ca organe adunarea generală a membrilor cooperatori, consiliul de conducere și comisia de revizie. Organul superior este adunarea generală, alcătuită din toți membrii cooperatori. Ea aprobă statutul-cooperativei, analizează și aprobă dările de seamă ale consiliului de conducere, examinează și aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al cooperativei, hotărăște în privința distribuirii beneficiilor.

In anii puterii populare, ca urmare a politicii juste dusă de partid și guvern în vederea sprijinirii și cointeresării materiale a țărănimii muncitoare în scopul sporirii producției agricole și creșterii nivelului de trai, oamenii muncii de pe ogoare au reușit să obțină an de an recolte tot mai bogate. In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al doilea Congres al partidului, se arată că „Scopul politicii de cointeresare materială a țărănimii muncitoare este creșterea producției agricole-marfă, întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și stimularea țărănimii muncitoare pentru a trece pe drumul agriculturii socialiste pe baza interesului ei material și a liberului ei consimțămînt".

Prin crearea de cooperative de credit și economie, țăranii muncitori vor putea să-și sporească sursele de obținere a împrumuturilor în scopurile arătate mai sus. De asemenea, la aceste cooperative ei vor putea să-și depună spre fructificare o parte din banii ce-i realizează prin vînzarea de produse agricole.

Este deci în interesul țăranilor muncitori și al intelectualilor de la sate de a se uni în cooperative de credit și economie. Sfaturile populare, ca și organele agricole, au datoria să sprijine temeinic munca de constituire a cooperativelor de credit și economie, căci acestea sînt verigi importante în educarea țăranilor muncitori în spiritul întrajutorării și cooperării, în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

DUMITRU SĂRACU
director în centrala Băncii Agricole

Noi succese ale constructorilor de mașini agricole

La uzinele „7 Noiembrie" din Craiova continuă fără întrerupere freamătul viu al muncii din primele zile ale lui 1956. Vrednicii constructori de utilaj agricol, care au trimis la sate mii de grape stelate și cu colți, semănători etc., au pornit lupta pentru a îndeplini sarcinile trasate de Congresul partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal. S-a trecut la pregătirea tehnologiei pentru introducerea de noi sortimente ca: tocătoare de nutreț pentru siloz, remorci-cisterne etc., produse necesare îmbunătățirii muncii în agricultură. La serviciul metalurg șef — acum înființat — se studiază tehnologia nouă în domeniul prelucrării la cald și al tratamentelor termice.

In primele zile ale noului plan cincinal au fost înscrise pe panoul de onoare numele fruntașilor în întrecere: Stan Neagu, frezor, Victor Buzatu, strungar, Ion Firulescu, lăcătuș, și mulți alții.

★

In anii primului plan cincinal muncitorii de la I.M.S.-Roman au mărit producția de piese de schimb pentru tractoare de 7 ori.

Potrivit Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R., în acest an la I.M.S.-Roman producția pieselor de schimb pentru tractoare va crește cu aproape 50 la sută față de anul trecut Se vor produce 36 de repere noi printre care: roți dințate pentru diverse tipuri de tractoare, chiulase pentru tractorul K.D. 35, pompe de ulei.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii întreprinderii s-au angajat să producă în serie un agregat pentru acționarea batozei în timpul treierișului.

Se electrifică noi comune

PITEȘTI. — Țăranii muncitori din satul Miloștea, raionul Horezu, sprijiniți de sfatul popular din comuna Slătioara, au început de curînd lucrările de electrificare a satului.

Prin muncă voluntară ei au îngropat în numai cîteva zile stîlpii pe o distanță de 6 km. In curînd va începe întinsul sîrmei electrice.

★

HUNEDOARA. — De curînd comuna Totești, raionul Hațeg, a fost înzestrată cu un grup electrogen care va alimenta cu curent electric instituțiile social-culturale precum și casele țăranilor muncitori. La îndemnul deputaților sfatului popular comunal, țăranii muncitori au lucrat voluntar la săpatul gropilor și îngropatul stîlpilor. In prezent, se lucrează la montarea grupului electrogen.

(Agerpres)

Răsfoind SCRISORILE CORESPONDENȚILOR

Insuflețite pregătiri pentru campania de primăvară

Din îndepărtate sate bănățene, din sate revărsate la poale de pădure, sau de pe Bărăganul cel cu largi orizonturi, peste care iarna a așternut veștmîntul ei de zăpadă, ne sosesc zilnic scrisori de la corespondenții noștri voluntari. Ei ne scriu despre noi înfăptuiri ale oamenilor muncii de la sate, arătîndu-ne elanul cu care aceștia au pornit de pe acum să pună temelie recoltelor bogate din vara și toamna primului an al noului cincinal.

Primele zile — primele succese

Pentru a putea da în acest an un ajutor și mai mare gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și țăranilor muncitori cu gospodării individuale, în lupta pentru mărirea producției agricole — ne scrie corespondentul voluntar **Vasile Mărănduc** — mecanizatorii de la S.M.T Botoșani lucrează intens la repararea tractoarelor și mașinilor agricole.

Dornici să obțină rezultate cît mai bune, ei și-au organizat munca de reparații pe ansamble. In același scop, în atelierele stațiunii au fost montate un banc de rodaj, o borștangă pentru linia de arbore și un pod rulant, care ușurează mult munca de reparație a tractoarelor.

In primele zile ale noului an, mecanizatorii de la S.M.T. Botoșani au reparat 9 tractoare K.D.-35, 13 tractoare I.A.R. și 23 de pluguri de tractor. In obținerea acestor rezultate s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii Teodor Ungureanu, Gh. Chelaru și Andrei Andronache de la ajustaj, precum și Gheorghe Iacobiță, Ion Dascălu, Vasile Silvestri, C. Lercă, Ion Boroleanu și alții din echipa de la diferențiale și montare completă a tractoarelor reparate.

Munca harnicilor colectiviști din Topolog

Intr-o scrisoare trimisă redacției, corespondentul voluntar **Ion Gherman**, ne arată că și colectiviștii din comuna Topolog, raionul Hîrșova, pregătesc de zor inventarul agricol de care vor avea nevoie în campania de primăvară.

S-a așternut iarna, dar în gospodăria colectivă „23 August" din Topolog, munca n-a încetat — scrie tov. Gherman. In atelierul de fierărie, ciocanele bat de dimineață pînă seara. Meșterii fierari Nicolae Lungu, Nicolae Pandrea și Gheorghe Pedestru repară cu pricepere plugurile, grapele, semănătorile și căruțele gospodăriei. Pînă acum cîteva zile, cei trei meșteri fierari au reparat 10 pluguri, 15 boroane, 2 semănători mari și 12 căruțe. In același timp, colectiviști ca Enache Panait, I. Voinescu, Maria Tuțui, Ion Păduraru, Gh. Costea pregătesc semințele. Ei au semănat în lădițe cu pămînt, spre a le încerca puterea de încolțire, boabe de orz, porumb, floarea-soarelui și altele.

Incheie contracte cu S. M. T.

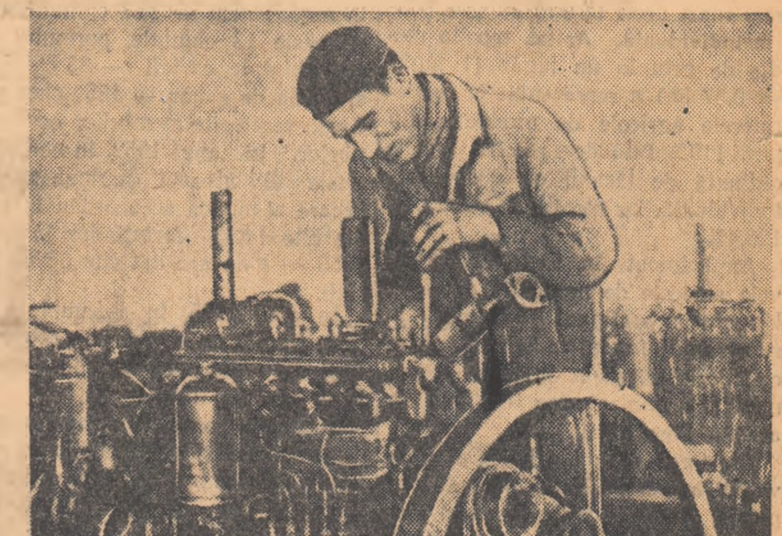
In aceste zile de iarnă — ne scrie corespondentul voluntar **Victor Dănuț** — țăranii muncitori din comuna Creața-Leșile, raionul Snagov, se adună în număr mare la căminul cultural sau la sfatul popular, unde chibzuiesc cum să se pregătească mai bine pentru reușita campaniei agricole de primăvară. Zilele trecute, țăranul muncitor Marin Vasile arăta oamenilor că el s-a hotărît să lucreze în acest an pămîntul cu tractoarele S.M.T.-ului, pentru că este încredințat că în felul acesta va dobîndi recolte mai îmbelșugate. De aceeași părere au fost și ceilalți țărani muncitori. Și astfel, încheierea contractelor de lucrări cu S.M.T. Grădiștea a și început. Marin Vasile și Tudor Vișan au încheiat contracte pentru cîte 4 hectare, Dumitru I. Constantin pentru 3 ha, Nicolae Dumitru și Ion Șt. Manole pentru cîte 2 ha etc. Pînă la data de 10 ianuarie, țăranii muncitori din comuna Creața-Leșile au încheiat contracte de lucrări cu S.M.T.-ul pentru o suprafață de peste 30 de hectare.

Aleg porumbul de sămînță

— Cîndești, 9 ianuarie 1956. — Din această zi, țăranii muncitori din comuna noastră au început să-și pregătească semințele necesare însămînțărilor de primăvară — ne scrie corespondentul voluntar **Tache Vasilache**. Cei dintîi țărani muncitori din Cîndești, raionul Buhuși, care au început această lucrare de buni gospodari sînt fruntașii recoltelor bogate I. V Simion, Gh. Șt. Asmarandei și alții. Ei aleg din știuleții de porumb, pe care i-au depozitat separat încă din toamnă, pe cei mai frumoși, care au rîndurile drepte și boabele pline. Așa după cum au învățat la cercul agrotehnic și din propria lor experiență, gospodarii înlătură boabele de la vîrful și cotorul știuleților, oprind pentru sămînță numai boabele de la mijloc Dintre acestea, ei au pus la încolțit în lădițe cu pămînt, pentru a le afla din vreme puterea de încolțire. Exemplul fruntașilor — încheie tovarășul Tache Vasilache — este urmat cu drag de toți țăranii muncitori din comuna noastră.

Fruntaș în întrecere

Printre mecanizatorii fruntași de la S.M.T.-Lugoj un loc de cinste ocupă mecanicul de sector Gheorghe Tucanu, care își depășește zilnic norma cu peste 120 la sută. Folosind cu chibzuință timpul de lucru și ajutat de tov. Bozici Sigismund, el a montat pînă zilele trecute 8 motoare de tractor K.D.-35 care fuseseră reparate.

In fotografie: Tov. Gheorghe Tucanu făcînd ultima reglare la supapele unui motor.

(Foto: D. CONSTANTINESCU)

Cîteva metode simple de pregătire a nutrețurilor grosiere înainte de a le da în hrana animalelor

O condiție principală pentru obținerea unor producții cît mai bune de la animale și în timpul iernii, cînd hrănirea lor se face mai greu, este prepararea nutrețurilor.

In momentul de față, în multe din regiunile noastre, o bună parte din hrana zilnică a animalelor o formează nutrețurile grosiere, ca paiele, cocenii, pleava, vrejii de leguminoase etc. Aceste nutrețuri conțin multă celuloză, substanță ce se mistuie greu. Dacă însă, înainte de a fi date în hrana animalelor, nutrețurile se prepară, ele capătă un gust mai bun și animalele le consumă cu mai multă plăcere și în cantități mult mai mari.

Nutrețurile se pot prepara în mai multe feluri, după posibilitățile pe care le avem. Astfel, putem să le fierbem, să le înmuiem cu aburi și să le mărunțim, ceea ce contribuie la o mai ușoară mistuire a lor. E bine ca nutrețurile să fie curățite de praf, de pămînt și de alte corpuri străine, ferind în felul acesta animalele de intoxicații și răniri.

Iată cîteva metode simple de preparare a nutrețurilor grosiere.

PREPARAREA PRIN TOCARE ȘI UMEZIRE

Metoda cea mai simplă de pregătire a paielor de cereale și a cocenilor de porumb este mărunțirea lor cu tocătoarea, în bucăți de 4-5 cm pentru vitele cornute mari și 2—3 cm pentru cai și oi. Cocenii de porumb pot fi tocați în bucăți și mai mici, de 0,5—0,8 cm, în această stare ei fiind mestecați mai bine de animale.

Pentru a îmbunătăți gustul acestor furaje grosiere, se recomandă stropirea lor, după tocare, cu apă, saramură, melasă diluată sau borhot de la fabricile de spirt și amidon (La 100 kg de furaje grosiere tocate se adună 15—25 kg de apă sau saramură, melasă diluată sau borhoturi). Saramura se prepară dizolvîndu-se 1—2 kg de sare de bucătărie la 100 kg. de apă. Melasa diluată se obține prin adăugarea a 5—6 părți de apă la o parte melasă, iar borhoturile se folosesc proaspete.

In vederea stropirii, furajul se așează în straturi de 30—35 cm grosime în lăzi sau bazine, fiecare strat stropindu-se separat. Furajul astfel pregătit se poate da în hrana animalelor după 6—10 ore sau după 24 de ore, timp în care se realizează și o ușoară fermentare, furajul căpătînd un gust plăcut. Pentru a se obține rezultate și mai bune, se recomandă amestecarea furajului grosier cu urluială de boabe tărîte, rădăcini sau nutrețuri murate. Cailor, în special, e bine să li se dea paiele tocate în amestec cu grăunțe, pentru că, sub această formă, ei mestecă mai bine grăunțele.

PREPARAREA PAIELOR, PLEVEI ȘI COCENILOR TOCAȚI PRIN AUTOINCĂLZIRE

Este o metodă foarte răspîndită în colhozurile și sovhozurile din Uniunea Sovietică. Pentru prepararea furajelor prin această metodă, este necesar ca gospodăria să-și amenajeze o groapă căptușită și împărțită în patru compartimente. Dimensiunile compartimentelor se stabilesc în funcție de cantitatea de furaje ce se consumă într-o zi, cunoscînd că 100 kg de paie tocate ocupă 1—1,1 m.c. Furajul grosier tocat se așează în straturi înalte de 30—40 cm. Fiecare strat se umezește cu apă sau cu saramură și apoi se îndeasă bine, pînă la umplerea compartimentelor, care se acoperă apoi cu un capac prevăzut cu greutăți. Cantitatea de apă sau saramură necesară la prepararea prin autoîncălzire a 100 kg de paie sau coceni tocați este de 70—80 litri.

După 3—4 zile, datorită proceselor de fermentație care au loc, temperatura în compartimente se ridică pînă la 40—45 grade. Furajul pregătit astfel trebuie dat imediat în hrana animalelor, motiv pentru care cele patru compartimente se umplu pe rînd, în fiecare zi cîte unul.

OPĂRIREA PAIELOR CU APĂ

Această metodă constă în așezarea paielor tocate în straturi de 25—30 cm în butoaie sau hîrdaie și opărirea fiecărui strat cu apă clocotită (o căldare de apă la 10 kg de paie tocate). După umplerea butoiului, acesta se acoperă bine cu pături, rogojini sau mușamale și se ține astfel 6—10 ore, timp în care paiele se înmoaie și capătă un miros plăcut de pîine caldă.

Este bine ca de fiecare dată să se opărească doar atîtea paie cît se dau animalelor la o singură masă; altfel, paiele se răcesc, își pierd gustul și se acresc.

Paiele astfel preparate se pot da zilnic animalelor în următoarele cantități: pînă la 8 kg la bovine, 4—5 kg la cabaline și 1—1,5 kg la ovine. Nu se vor da însă în hrana animalelor recordiste.

TRATAREA PAIELOR CU VAR

Această metodă constă în tratarea paielor cu o soluție formată din 100 litri de apă și 1 kg de var nestins sau 3 kg de var stins cu 50 la sută umiditate.

In vederea îmbunătățirii gustului paielor, se adaugă soluției și 200—300 gr de sare de bucătărie. Paiele tocate se țin în această soluție cam o oră, apoi se scot pe o platformă de lemn înclinată, unde se lasă 3 ore pentru a se scurge excesul de apă. Apoi, paiele ude și puternic îngălbenite se așează într-o groapă căptușită cu scîndură, se bătătoresc și se acoperă cu un capac de lemn. După 24 de ore, se pot da în consum fără a le mai spăla. Vitelor cornute mari li se pot da zilnic 15—20 kg de paie astfel tratate, tineretului peste un an 10—15 kg pe zi, iar oilor în vîrstă de peste un an, pînă la 2 kg pe zi.

Paiele preparate după această metodă sînt consumate mult mai bine de către animale, fiindcă, prin tratarea cu var, ele își dublează digestibilitatea.

In ce privește pleava, metoda de pregătire este foarte simplă: înainte de a fi dată în hrana animalelor, se udă și apoi se amestecă cu nutrețuri bogate în apă, ca tăiței de rădăcinoase, nutrețuri de siloz etc.

★ ★ ★

Cînd lipsește grija față de adăpostirea animalelor

La gospodăria agricolă de stat din comuna Băbăița, regiunea București, grajdurile vitelor n-au fost amenajate pentru perioada de iernat.

Porcul către vacă: Hai, soro, mai repede cu panoul ăla, că poate azi or sosi vizitatorii de la regiune.

★ ★ ★

Gospodăriile de stat din regiunea Bîrlad pot și trebuie să-și repare utilajul la timp și bine

Raportul de activitate al C.C. la Congresul al II-lea al P.M.R. arată că este necesar ca gospodăriile agricole de stat să facă o cotitură hotărîtoare în activitatea lor, să folosească complet și rațional utilajul cu care sînt înzestrate, să ridice gradul de mecanizare a tuturor lucrărilor agricole etc.

O condiție importantă pentru folosirea deplină a tehnicii în agricultură este menținerea în perfectă stare de funcționare a parcului de mașini și tractoare. Iată de ce este necesar ca acum, în perioada de iarnă, colectivele de muncă ale gospodăriilor agricole de stat să se preocupe cu toată răspunderea și seriozitatea de revizuirea, repararea și păstrarea în bune condiții a parcului de mașini și tractoare. In felul acesta, se va putea asigura menținerea utilajului în bună stare de funcționare pe toată durata lucrărilor agricole și, pe această bază, folosirea lui cu randament sporit.

In anul 1955, unele G.A.S.-uri din regiunea Bîrlad, ca de pildă, cele din Ghidigeni, Bogdana, Voinești și altele, nu au îndeplinit planul de producție, iar prețul de cost al produselor agricole a fost depășit, deoarece mijloacele mecanizate n-au fost folosite complet și rațional pentru executarea la timp a principalelor lucrări agricole. Nefiind reparate temeinic în timpul iernii trecute, mașinile și tractoarele s-au defectat deseori pe brazdă, fapt ce a întîrziat executarea lucrărilor.

Ar fi fost firesc ca, trăgînd învățăminte din experiența anului trecut, conducerile gospodăriilor de stat și tovarășii cu funcții de răspundere din cadrul Trustului regional Gostat să privească în acest an cu toată seriozitatea problema reparării parcului de tractoare și mașini agricole. Situația pregătirii utilajului la data de 9 ianuarie 1956 ne dovedește însă contrariul. Pînă la această dată, în G.A.S.-urile din regiunea Bîrlad fuseseră reparate abia 7 tractoare din cele 152 planificate, 15 pluguri din 160, 10 semănători din 139, abia 9 cultivatoare, 30 de grape și un selector. Această stare de lucruri nu se datorește unor „cauze obiective", așa cum caută să justifice tov. ing. Mihai Rîșnoveanu, responsabilul sectorului mecanic al Trustului Regional Gostat-Bîrlad.

In gospodăriile de stat din această regiune, au fost create toate condițiile necesare reparării utilajului la timp și de bună calitate. Acolo unde conducerile unităților au luat din vreme măsuri pentru procurarea pieselor de schimb, amenajarea atelierelor și buna organizare a muncii, au și fost obținute o serie de rezultate însemnate. Așa se prezintă situația, de pildă, la G.A.S Țigănești. Aici, sub îndrumarea mecanicului șef Nicolae Petrache, aprovizionarea cu piese de schimb și amenajarea atelierelor s-au făcut încă din luna noiembrie. O mare atenție au dat mecanicii de atelier recondiționării unor piese de schimb iar cele ce nu s-au putut recondiționa cu mijloace proprii, cum sînt cămăși-cilindru, arbori-motor, pompe de injecție etc., au fost trimise la atelierul regional Gostat Focșani. Cu toate că atelierul acestei unități nu e prea mare, lucrările de reparații au fost organizate după metoda pe ansamble creîndu-se 7 posturi de lucru.

Ca urmare, pînă la 9 ianuarie, la G.A.S. Țigănești a fost separat o bună parte din utilajul agricol.

Rezultate bune au fost obținute la G.A.S. Slobozia-Ciorăști, unde, pînă la data de mai sus, au fost reparate 2 tractoare, 2 pluguri, 2 semănători, 20 de grape etc.

Cu părere de rău trebuie arătat însă că asemenea rezultate îmbucurătoare nu pot fi găsite și în celelalte gospodării de stat din regiune. In unele unități, deși tractoarele au fost retrase de pe teren încă de la începutul lunii decembrie, lucrările de reparații se desfășoară cu... viteza melcului. Dar să lăsăm faptele să vorbească. In curtea secției mecanice a G.A.S. Zorleni, numeroase mașini agricole stau încă parcate pline de noroi, așa cum au fost aduse de pe teren la încheierea campaniei agricole de toamnă. Conducerea secției mecanice a gospodăriei (Ing. Nicolae Ciobanu) se declară însă perfect mulțumită de stadiul actual al reparațiilor.

— Pînă acum — îmi spunea tov. mecanic șef al gospodăriei — un... tractor D.T.-54 a fost demontat și motorul urmează să fie trimis la atelierul regional Gostat din Focșani. Pentru celelalte tractoare pe care de asemenea le-am demontat, ar mai trebui, ce-i drept, cîteva repere. O să le aducem și pe ele curînd, că doar mai e destul timp...

Gospodăria era programată să ridice piese de schimb în ziua de 3 ianuarie 1956, de la Baza de aprovizionare din Bacău. Insă delegatul respectiv nu s-a prezentat la Bază. Dar nu numai lipsa unor piese de schimb frînează desfășurarea normală a lucrărilor de reparații în această unitate, ci și deficiențele mari existente în organizarea muncii. La G.A.S. Zorleni, există un atelier nou, dotat cu tot utilajul necesar. Dar aci, rareori îl vezi pe cîte un mecanic lucrînd. Și nu-i de mirare dacă avem în vedere că nimeni din conducerea gospodăriei n-a luat măsuri ca in atelier să fie instalată măcar o sobă.

Dacă la toate acestea adăugăm și faptul că la G.A.S. Zorleni repararea utilajului nu se face după metoda pe ansamble ci, după metoda învechită „a echipelor", că mulți dintre mecanizatori, nefiind îndrumați și controlați în muncă, lipsesc nemotivat cu săptămînile de la lucru, este clar de ce pînă în prezent aci **n-a fost reparat nici un tractor, iar pregătirea mașinilor agricole este mult rămasă în urmă.**

Situații asemănătoare există și la G.A.S. Florești (care are condiții de lucru atît de bune, încît pînă acum ar fi putut termina complet repararea utilajului agricol, dar unde lucrările bat pasul pe loc), la G.A.S. Ghidigeni ori la G.A.S. Suseni, unde, din cauza lipsei de grijă pentru aprovizionarea cu piese de schimb, pînă acum nu s-a reparat nici măcar un singur tractor.

Fără îndoială, o mare vină față de rămînerea în urmă a reparațiilor în G.A.S.-urile din regiunea Bîrlad o are și Baza de aprovizionare nr. 7 din Bacău (director C. Bodor). Aceasta, în loc să se aprovizioneze cu o serie de repere importante, cum ar fi blocuri-motor, diferiți rulmenți, cărucioare, zale-șenile etc, așteaptă cu mîinile în sîn ca întreprinderile industriale furnizoare să-i trimită cu camioanele lor piesele de schimb cerute.

Potrivit instrucțiunilor Ministerului Gospodăriilor de Stat, repararea utilajului agricol trebuie terminată pînă la 20 februarie a.c. Conducerile gospodăriilor de stat, cu sprijinul Trustului regional Gostat, au obligația ca, prin procurarea imediată a pieselor de schimb necesare, prin îmbunătățirea muncii în ateliere și a controlului asupra calității lucrărilor, să intensifice ritmul reparațiilor în așa fel, încît la data de mai sus întregul parc de mașini și tractoare să fie gata pentru a porni pe ogoare.

I. LEȘEANU

Din agricultura țărilor de democrație populară

R.P. CHINEZĂ

Cooperativa agricolă de producție „Scînteia" din provincia Anhuei a obținut în anul 1955 o producție sporită de grîu.
In fotografie: membrii cooperativei agricole de producție vînzînd surplusul de grîu statului.

R.P. UNGARĂ

Bilanțul cooperativelor agricole de producție

In majoritatea cooperativelor agricole de producție din R.P. Ungară s-au făcut bilanțurile activității din anul agricol care a luat sfîrșit. Aceste bilanțuri dovedesc că în anul 1955 agricultura R. P. Ungare a realizat mari succese. Viața a confirmat întru totul justețea hotărîrilor C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, prevăzînd lărgirea mișcării cooperatiste concomitent cu sporirea continuă a producției agricole.

După cum relatează ziarul „Szabad Nep", sarcinile de plan în domeniul dezvoltării producției agricole au fost depășite în anul care a trecut, iar cooperativele agricole de producție au obținut recolte mult mai mari decît țăranii cu gospodărie individuală. Astfel, recolta medie de grîu la un iugăr (1 iugăr = 0,57 ha) a reprezentat în cooperativele agricole de producție din țară 119% față de recolta medie obținută de țăranii cu gospodărie individuală, iar recolta de secară — 125,4%.

Anul trecut, în toate cooperativele agricole de producție din R.P. Ungară a continuat să crească în ritm rapid fondul indivizibil, care constituie chezășia întăririi economice și organizatorice continue a acestor gospodării.

Creșterea rapidă a fondului indivizibil a fost posibilă datorită în primul rînd dezvoltării creșterii animalelor — proprietate obștească și sporirii producției la hectar.

In cursul anului 1955 numărul de vite cornute aparținînd cooperativelor agricole de producție din R.P. Ungară a crescut cu 12,8%, iar numărul porcilor — cu 24,1%.

Creșterea producției la hectar se datorește mecanizării continue a agriculturii, folosirii pe scară largă a îngrășămintelor minerale și aplicării metodelor înaintate ale științei agronomice. In cursul anului 1955, statul a pus la dispoziție agriculturii peste 5.000 de tractoare, 1.000 de mașini de treier, 4.800 de pluguri de tractor și un mare număr de alte mașini.

Exemplul cooperativelor agricole de producție din regiunea Komarom este caracteristic în întreaga țară în ce privește sporirea producției la hectar. In timp ce în anul 1954 cooperativele agricole de producție din această regiune a țării au obținut în medie la iugăr cîte 8,8 chintale de grîu, sau 9 chintale de orz, sau 12,1 chintale de porumb, sau 58 de chintale de cartofi, sau 136 de chintale de sfeclă de zahăr, în anul 1955 s-a recoltat în medie la iugăr: grîu — 10,7 chintale, orz — peste 13 chintale, porumb — 16,4 chintale, cartofi — 85 chintale și sfeclă de zahăr — 155 chintale. Cresc veniturile membrilor cooperativelor. In anul 1952, în cooperativele din această regiune pentru fiecare zi-muncă se acordau în medie cîte 14,13 forinți, iar în anul 1955 — s-au acordat cîte 38 de forinți.

In anul 1955, în ansamblu pe țară, veniturile membrilor cooperativelor au sporit cu 25% în comparație cu anul 1954.

Succesele cooperativelor agricole de producție și veniturile mari obținute de membrii acestora demonstrează în chip grăitor avantajele muncii în colectiv. Un număr tot mai mare de țărani rup cu vechile metode de muncă și intră în cooperativele agricole de producție. In anul 1955 au fost înființate 480 de noi cooperative agricole de producție și 127 de grupe cooperatiste de producție. In cooperative au intrat încă 86.000 de noi membri, ceea ce depășește de cîteva ori numărul de țărani care au intrat în cooperative în anul precedent.

R.D. VIETNAM

Desfășurarea reformei agrare

Presa vietnameză publică date cu privire la rezultatele desfășurării campaniei de reducere a arenzilor și a efectuării reformei agrare în R. D. Vietnam.

Hotărîrea cu privire la reducerea arenzilor a fost adoptată în martie 1953 de Adunarea Națională a R.D. Vietnam din inițiativa Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, iar ulterior a fost publicată sub formă de decret al președintelui R. D. Vietnam. In baza decretului președintelui R.D. Vietnam, moșierii și chiaburii care arendau pămînt țăranilor au fost obligați să reducă arenda cu 27%. Totodată s-a prevăzut confiscarea averilor moșierilor și trădătorilor și împărțirea ulterioară a acestei averi țăranilor cu pămînt puțin și fără pămînt.

Campania de reducere a arenzilor s-a desfășurat în etape — pe regiuni, cuprinzînd peste 1800 de comune cu o populație de aproximativ 8.000.000 de locuitori. De la moșieri și trădători s-au confiscat și s-au predat țăranilor 15.267 ha de pămînt, 9.291 de chintale de orez, 8.246 vite de muncă. Totodată, moșierii au fost siliți să restituie țăranilor 311.103 chintale de orez confiscate ilegal de la țărani sub formă de arendă.

Infăptuirea reformei agrare a început în primăvara anului 1954. In urma efectuării celor patru etape ale reformei agrare, care a cuprins 21 de provincii din Vietnamul de nord și central, 2.500.000 de țărani fără pămînt și cu pămînt puțin au primit în total 296.895 ha de pămînt, 51.894 de vite de muncă, peste 600.000 de unelte agricole, 60.233 de case și 10.753 de tone de orez.

In prezent, în R. D. Vietnam a început cea de a 5-a și ultima etapă cu care va lua sfîrșit reforma agrară în întreaga Republică Democrată Vietnam, cu excepția provinciilor din regiunile muntoase, populate de minorități naționale.

Campania de reducere a arenzilor și reforma agrară, care s-au desfășurat în Vietnamul de nord, a întărit într-o măsură considerabilă puterea populară și influența la sate a Partidului celor ce muncesc din Vietnam. In cursul desfășurării acestor campanii, partidul și guvernul au trimis la sate mii de activiști pentru a-i ajuta pe țărani. Din 1953 și pînă în prezent, peste 3.000.000 de țărani s-au alăturat Uniunii țăranilor din Vietnam, Peste 19.000 de țărani au intrat în rîndurile Partidului celor ce muncesc din Vietnam.

R.P. BULGARIA

Incheierea anului agricol în gospodăriile agricole cooperative de muncă

Gospodăriile agricole cooperative de muncă din R. P. Bulgaria au făcut bilanțul anului agricol care a trecut. Gospodăriile agricole au obținut venituri importante datorită unei mai bune organizări a muncii, folosirii pe scară mai largă a mașinilor și introducerii agrotehnicii înaintate.

Munca membrilor cooperativelor din raionul Kolarovgrad, unde peste 200 de gospodării agricole cooperative de muncă au încheiat bilanțul anului agricol, este bine răsplătită. Cooperatorii din satul Kamenish primesc în afară de produse cîte 22 de leva pentru o zi-muncă. Familia cooperatorului Nikola Lukov va primi peste 28.000 de leva, familia lui Leko Mitev — aproape 27.000, iar țărana crescătoare de vite Ruja Filippova va primi pentru zilele-muncă efectuate peste 14.000 de leva.

Gospodăria agricolă cooperativă din satul Perivol, regiunea Kiustendil, plătește cooperatorilor pentru o zi muncă cîte 27,20 leva și o mare cantitate de cereale. Plata pentru o zi-muncă în bani și în natură reprezintă peste 32 de leva — cu 15 leva mai mult decît în anul 1954.

Membrii cooperativei din satul Dunavei, regiunea Vidin, care au obținut recolte bogate de culturi cerealiere și o productivitate înaltă în creșterea animalelor au primit peste 1.000.000 de leva mai mult decît în anul 1954. Familia crescătorului de vite Hetan Rangheov primește 29.000 de leva, iar alte peste 20 de familii din gospodărie primesc cîte 25.000 de leva.

La ferma de vaci a gospodăriei agricole cooperative de muncă din Obnova, regiunea Pleven, mulsul vacilor se face cu ajutorul aparatelor de muls electrice.

Agricultura americană în impas

De cîteva luni de zile, agențiile de presă și ziarele occidentale se ocupă tot mai mult de situația grea în care se găsește agricultura americană. Poporul american și în special milioanele de oameni care se ocupă cu agricultura au așteptat de aceea, cu o justificată nerăbdare, începutul noului an pentru ca, o dată cu reluarea lucrărilor Congresului, să vadă măsurile propuse de guvern pentru îmbunătățirea situației.

Mesajul adresat Congresului de către președintele Eisenhower cu privire la situația agriculturii în Statele Unite nu a avut darul să înlăture neliniștea fermierilor și mai cu seamă a micilor fermieri — care se zbat în mari greutăți — ci, dimpotrivă, să o agraveze. Intr-adevăr, după ce a arătat că în ultimii 5 ani situația din agricultura țării s-a înrăutățit, Eisenhower a subliniat că „Dacă aceste insuccese economice nu vor fi înlăturate, ele vor constitui o primejdie directă pentru bunăstarea întregului nostru popor".

Din măsurile pe care le-a propus președintele S.U.A. pentru îmbunătățirea situației este însă greu de presupus că fermierii americani vor putea să privească viitorul cu încredere. Dar, înainte de a analiza măsurile propuse de președinte, să aruncăm o scurtă privire asupra situației agriculturii americane pentru a putea înțelege mai bine problema.

Potrivit datelor oficiale, din 1899 și pînă în 1954, suprafețele însămînțate în Statele Unite au crescut cu numai 18 la sută. După cum arată serviciul de recensămînt american, în perioada 1950—1954, numărul fermelor a scăzut cu 599.769. Dispar fermele mici ai căror proprietari, nemaiputînd face față cheltuielilor ridicate de producție, creșterii necontenite a costului vieții și crizei de desfacere a produselor lor, își părăsesc pămînturile și iau drumul orașelor în căutare de lucru. După cum arată ziarul elvețian „Berner Tagblatt", în ultimii zece ani circa 2 milioane de oameni au părăsit munca cîmpului plecînd la oraș; și exodul este încă în plină desfășurare. Din 1950 pînă în 1954, numărul americanilor care se ocupă cu agricultura a scăzut de la 23 la sută la 13,5 la sută. In ce privește veniturile fermierilor, ele au scăzut în ultimii 4 ani cu 30 la sută, reprezentînd abia 5 la sută din totalitatea venitului național.

Micșorarea veniturilor duce la creșterea datoriilor fermierilor. Creșterea datoriilor ipotecare și a altor datorii apasă greu pe umerii fermierilor mai mici După cum arată publicația americană „Economic Notes", în primele 6 luni ale anului trecut, datoriile ipotecare noi ale fermierilor erau de 1,3 miliarde dolari, ceea ce înseamnă o creștere cu 300 milioane dolari în comparație cu primul semestru al anului 1954; în medie, datoriile ipotecare sînt mai mari cu 1.100 dolari pentru fiecare fermier decît în aceeași perioadă a anului trecut. Datoriile neachitate ale fermierilor, mai cu seamă ale micilor producători agricoli, au crescut considerabil în comparație cu toamna anului 1954. La sfîrșitul lunii iunie 1955, datoriile pe termen scurt și ipotecare erau cu 10 la sută mai mari decît în 1954. „Economic Notes" subliniază că totodată se lărgește prăpastia dintre fermierii mari și mici. Fermierii mai săraci se ruinează. In prezent, aproape 50 la sută din recoltă este produsă de numai 9 la sută din numărul total al fermierilor.

De curînd, la Chicago a avut loc o conferință a bancherilor. Ei au analizat diferite probleme privind fenomenele de criză manifestată în economia americană. Bancherii din diferite regiuni agricole ale S. U. A. au raportat că fermierii își restrîng tot mai mult cumpărăturile. Vînzările de utilaj agricol scad necontenit, deoarece fermierii amînă de la un an la altul reînoirea utilajului uzat sau demodat. La conferință s-a recunoscut că nici măcar cei mai pricepuți fermieri nu mai pot face față cheltuielilor pentru întreținerea familiilor lor, pentru mersul fermei și pentru celelalte obligații care îi împovărează. Bancherii nu au prevăzut posibilitatea luării nici unei măsuri care să ducă la îmbunătățirea sau ușurarea situației fermierilor. „Nu văd cum s-ar putea împiedica înrăutățirea situației...", a mărturisit președintele unei bănci din Princetown.

In ciuda măsurilor anunțate de președinte se pare că foarte puțini oameni din S.U.A. își fac iluzii cu privire la redresarea agriculturii. Eisenhower a propus un program alcătuit din 9 puncte. Primul din aceste puncte prevede crearea unei așa numite „Bănci a solului" care urmează să se ocupe de problema reducerii suprafețelor însămînțate. Acest punct al programului are ca scop să ducă la reducerea așa-zisă „de bunăvoie" a suprafeței însămînțate cu 20 la sută, adică cu 25 milioane de acri (măsură de suprafață). Această măsură este preconizată în vederea menținerii nivelului prețurilor.

Ar fi naiv să ne închipuim că această măsură va duce la o îmbunătățire a situației. Acest lucru este cît se poate de limpede, deoarece, prin reducerea suprafețelor însămînțate, veniturile fermierilor nu numai că nu vor crește sau vor rămîne pe loc, ci vor scădea necontenit. Reduceri ale suprafețelor însămînțate au mai avut loc și toate s-au soldat cu înrăutățirea soartei fermierilor. In legătură cu programul președintelui Eisenhower, senatorul american Lyndon Johnson a declarat că aceste recomandări „ar contribui într-o măsură foarte mică la contrabalansarea presiunilor rezultate din raportul dintre costul de producție și prețuri care apasă atît de crunt asupra gospodăriilor agricole". Ziarul englez „Times" afirma la rîndul său că, „întocmai ca toate planurile care impun restricții, „Banca solului" se va dovedi costisitoare și ea poate fi o dezamăgire. Dar nimeni încă nu a descoperit un sistem necostisitor pentru a se scoate agricultura americană din impasul în care se află".

Aceasta este situația în agricultura americană. Vedem prea bine cum sistemul capitalist de producție provoacă numai nenorociri celor ce lucrează în agricultură. In timp ce în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară se dau în folosința agriculturii în fiecare an noi terenuri, în țările capitaliste se restrîng suprafețele cultivate.

Acest lucru se întîmplă pentru că prin sărăcirea tot mai accentuată a oamenilor, produsele nu mai pot fi vîndute. In timp ce în magazii se adună mari stocuri de cereale, milioane de oameni suferă de foame.

Dar acestea sînt rezultatele sistemului capitalist de producție: Acestea nu se pot schimba însă prin măsurile propuse de Eisenhower. Capitaliștii nu pot rezolva niciodată această problemă. Ea nu poate fi rezolvată decît o dată cu nimicirea sistemului capitalist de producție.

EUGEN PHOEBUS

Masele muncitoare din Franța cer crearea unui guvern al Frontului Popular

PARIS 11 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" publică noi informații oglindind creșterea mișcării pentru crearea unui guvern al Frontului Popular. Intr-o serie de centre muncitorești din departamentul Ardennes, organizațiile sindicale ale Confederației Generale a Muncii (C.G.M.) și ale organizației „Force Ouvrière" au dat publicității o declarație comună în care se spune că **numai comuniștii, socialiștii și radicalii, în noua Adunare Națională, pot forma un guvern care să corespundă intereselor maselor oamenilor muncii.** Ambele organizații sindicale au cerut deputaților aleși în departamentul Ardennes să voteze în parlament pentru crearea unui astfel de guvern. Rezoluții asemănătoare au fost adoptate de sindicatul autonom al profesorilor și de organizația din departamentul Bouches du Rhone a federației franceze a lucrătorilor din învățămînt, de muncitorii portului La Rochelle, de oamenii muncii de la telegraful central din Paris, de organizațiile sindicale ale unor întreprinderi ale arsenalului maritim militar din Toulon și alții. La arsenalul din Cherbourg, muncitorii au semnat o petiție în care insistă asupra creării unui guvern al Frontului Popular. Ei au trimis acest document Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, lui Guy Mollet, secretar general al partidului socialist, și lui Edouard Herriot și Mendès-France, lideri ai partidului radicalilor.

Sporește influența Partidului Comunist Francez în rîndurile maselor muncitoare

PARIS 11 (Agerpres). — Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a hotărît să întreprindă o serie de măsuri pentru primirea de noi membri în rîndurile partidului. După cum se subliniază în această hotărîre alegerile din 2 ianuarie pentru Adunarea Națională Franceză au confirmat că partidul comunist și organizațiile sale au un rol important în lupta pentru o politică corespunzătoare intereselor naționale ale poporului francez. Activitatea comuniștilor francezi — se spune în hotărîre — a găsit un larg ecou în rîndurile maselor muncitoare; o dovadă în acest sens o constituie faptul că numai în decembrie 1955 au intrat în partid 5.000 de noi membri.

Biroul Politic a chemat pe toți comuniștii și toate organizațiile de partid să depună toate eforturile pentru consolidarea victoriei strălucite obținute de partid în alegerile din 2 ianuarie și să contribuie la atragerea în partid a tuturor oamenilor muncii — bărbați, femei și tineri — care împărtășesc idealurile comuniștilor și tind spre schimbarea politicii franceze.

Campanie calomnioasă la adresa Franței dezlănțuită de presa reacționară din S. U. A. și Anglia

PARIS 11 (Agerpres). — Rezultatul alegerilor din Franța a prilejuit intensificarea violentei campanii de amenințări și insulte dezlănțuite la adresa Franței de principalele ziare burgheze din S.U.A. și Marea Britanie. Nemulțumiți și iritați de faptul că poporul francez și-a arătat încrederea în reprezentanții forțelor de stînga, comentatorii americani consideră că „s-a sfîrșit cu Franța" („New York Times") și că această țară „nu mai trebuie luată în seamă" la conferințele aliaților atlantici.

„Rezultatul alegerilor din Franța — scrie comentatorul agenției Associated Press, citînd un articol din revista „Newsweek" — arată că cele trei mari puteri (este vorba de puterile occidentale — N. R.) au rămas de acum înainte două".

Trădînd nemulțumirea cu care cercurile conducătoare americane au primit știrea despre înfrîngerile suferite de partidele de dreapta, comentatorul agenției Associated Press scrie că oficialitățile americane se și gîndesc la „represalii", care să lovească în special interesele franceze în Africa de nord.

Dar principala cauză a îngrijorării cercurilor conducătoare ale S.U.A. și Angliei este alta. Franța, cu cei 151 deputați comuniști, cu milioanele de alegători care au votat pentru o politică de stînga, nu mai poate fi socotită de către aceste cercuri ca un „partener de nădejde" în politica militaristă promovată de Washington.

Revista „Newsweek" se referă în primul rînd la reînarmarea Germaniei occidentale. „Statele Unite și Marea Britanie — se spune în articolul citat — nu vor mai supune politica lor, mai ales politica lor în ce privește Germania — hotărîrilor Adunării Naționale franceze, ai cărei membri sînt în proporție de o treime comuniști sau neutraliști... Occidentul este silit să se bizuie acum pe Germania occidentală și nu pe Franța, ca aliat principal pe continent".

Aceeași părere domină și la Londra. Comentatorul ziarului elvețian „Gazette de Lausanne" scrie că succesul forțelor de stînga în alegerile din Franța a fost primit cu îngrijorare de cercurile conducătoare engleze, care consideră că „alianța occidentală ar fi avut nevoie de o Franță mai puternică decît oricînd pentru a înfrunta furtunile războiului rece", pe care conducătorii alianței atlantice mărturisesc deschis că vor să-l reînvie. Din acest punct de vedere — al „războiului rece" — înfrîngerea partidelor de dreapta favorabile „alianței atlantice" este socotită la Londra ca un adevărat „dezastru".

Ziarul iugoslav „Borba" răspunde ziarului american „New York Times"

BELGRAD 11 (Agerpres). — Ziarul „Borba" publică un articol al comentatorului său de politică externă, intitulat „Nu e prietenește".

In articol se spune că în condițiile cînd șubrezenia pactului de la Bagdad este destul de izbitoare, ziarul „New York Times" a considerat că e momentul să pună întrebarea „dacă Iugoslavia este cu adevărat neutră" referindu-se la „hotărîrea mareșalului Tito de a se alătura adversarilor pactului de la Bagdad".

Potrivit ziarului „New York Times", relevă comentatorul, adversarii pactului de la Bagdad „servesc doar interesele Moscovei".

Nu este nevoie să dovedim că în cazul de față este vorba despre o interpretare greșită a declarației lui Tito, scrie comentatorul ziarului „Borba".

In ceea ce privește metoda de interpretare, ea nu este nici nouă și nici neobișnuită în practica ziarului „New York Times". Dacă cineva nu este de acord cu ceea ce acest ziar consideră just (în cazul de față este vorba de pactul de la Bagdad), el, firește, servește interesele Moscovei. Și mai interesantă este concepția acestui ziar newyorkez despre neutralitate. El știe firește, prea bine că politica iugoslavă nu este și nu poate fi „neutră" cînd este vorba de aprecierea dacă o anumită acțiune din cadrul relațiilor internaționale sau vreun acord internațional contribuie sau nu la întărirea păcii. Dacă cineva pune sub semnul întrebării calitatea unui organism care nu are nici o valoare, acest lucru este după părerea ziarului „New York Times", suficient pentru a pune sub semnul întrebării „servirea intereselor păcii de către Iugoslavia".

Iată la ce stranie situație și la ce conflict cu realitatea și cu logica poate duce aplicarea unilaterală și tendențioasă a tezei: cine nu este de acord cu noi în toate privințele este împotriva noastră!

Președintele Tito a declarat: „Consider că pactul de la Bagdad nu servește interesele popoarelor și țărilor din această parte a lumii, deoarece le dezbină și nu cred că el este un zid împotriva cuiva".

Practica de zi cu zi confirmă aceste cuvinte O organizație care are la bază nemulțumirea și care prin existența sa provoacă dezordini, nu poate contribui la securitatea nimănui.

Cel mai straniu în această privință este faptul că chiar și în S.U.A. se fac auzite destul de des aprecieri negative despre pactul de la Bagdad și apar comentarii destul de sceptice asupra valorii sale. Numai un nou val de „pactomanie" nervoasă a putut determina ziarul „New York Times" să facă aprecieri nechibzuite și nu prea „prietenoase" despre politica noastră.

Un decret de amnistiere a cetățenilor albanezi fugiți în străinătate

TIRANA 11 (Agerpres). — A.T.A. Ziarele albaneze publică decretul Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania cu privire la amnistierea cetățenilor albanezi fugiți în străinătate. Decretul arată că Prezidiul Adunării Populare a R. P. Albania, călăuzindu-se după înalte principii umanitare, în scopul de a da albanezilor care au fugit în străinătate ca urmare a crimelor pe care le-au comis în timpul regimurilor antipopulare, în timpul luptei de eliberare națională sau după eliberarea patriei, posibilitatea de a deveni folositori republicii, a hotărît, la propunerea guvernului, să amnistieze pe toți albanezii care au comis crime și au emigrat în străinătate, dacă se întorc în R. P. Albania pînă la 31 decembrie 1957. Nu beneficiază de această amnistie cei care au comis crime grave împotriva poporului și a patriei.

Atentatul ciankaișist împotriva avionului „Prințesa Kașmirului" deplin dovedit

LONDRA. — Associated Press: Ministerul coloniilor al Marii Britanii a recunoscut că prăbușirea avionului indian „Kashmir Princess", la 11 aprilie 1955, este rezultatul unui atentat criminal pus la cale de agenții ciankaișiști din Hongkong. Intr-un comunicat dat publicității la 11 ianuarie se arată că agenții gomindaniști au mituit pe un funcționar de pe aeroportul Hongkong, care a strecurat în avion o bombă cu explozie întîrziată. Autorul atentatului a fugit în Taivan.

După cum se știe, avionul indian „Kashmir Princess" s-a prăbușit în largul mării avînd pe bord o parte din delegația R. P. Chineze la conferința de la Bandung, care a avut loc în luna aprilie a anului 1955.

N. S. Hrușciov l-a primit pe conducătorul delegației parlamentare iraniene

MOSCOVA 11 (Agerpres). TASS transmite:

La 11 ianuarie N.S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe dl. Mohammed Saed, conducătorul delegației parlamentare iraniene care vizitează U.R.S.S.

Social democrații din Hamburg cer schimbarea politicii oficiale a partidului

HAMBURG 11 (Agerpres). — „Serviciul de informații pentru o nouă orientare a social democrației", reprezentînd organizația din Hamburg a partidului social democrat, a publicat un articol în care cere schimbarea politicii oficiale a Partidului social-democrat din Germania (P.S.D.G.). Analizînd rezultatele ultimei conferințe de la Geneva, publicația social-democrată scrie că unul din principalele rezultate constă în faptul că securitatea colectivă în Europa a ajuns astăzi în centrul interesului opiniei publice europene. Totodată a devenit clar că reunificarea Germaniei nu poate avea loc decît pe calea creării unui stat german iubitor de pace și democrat care să trăiască în pace cu vecinii săi. Altfel există permanent primejdia ca Germania să devină un teatru de operații militare al Uniunii Atlanticului de Nord. Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe a arătat că guvernul vest-german perseverează prin toate mijloacele în atragerea întregii Germanii în N.A.T.O. că el se pronunță împotriva unei înțelegeri între germani, deci pentru menținerea pe multă vreme a scindării Germaniei. „De aceea, se spune în articol, succesul luptei pentru pace, securitate și reunificarea democratică a Germaniei depinde de schimbarea orientării politice a Republicii Federale. Schimbarea politicii interne, stabilirea unor condiții cu adevărat democratice, pot fi însă înfăptuite doar prin acțiunea comună a tuturor oamenilor muncii și a tuturor adversarilor militarismului".

Ocupîndu-se de problema reunificării, „Serviciul de informații social-democrat" arată că sarcina principală constă în ducerea de tratative și realizarea unei înțelegeri cu R.D. Germană.

De aceea, sarcina social-democraților este de a realiza prin luptă extraparlamentară **în unire cu toți adversarii politicii de reînarmare, condiții de dezvoltare democratică în Republica Federală și o înțelegere între cele două părți ale Germaniei.**

In partea finală se cere conducerii P.S.D.G. ca, în conformitate cu voința membrilor partidului, să se pronunțe net pentru securitate europeană, împotriva militarismului german, pentru dezarmare și pentru interzicerea armelor atomice.

UN NOU PARTID IN NORVEGIA. EL IȘI PROPUNE SCOATEREA ȚĂRII DIN N.A.T.O.

OSLO. — (Agerpres): După cum anunță ziarul „Aften-Posten", în Norvegia s-a constituit un nou partid denumit „Partidul social-democrat al Norvegiei". In fruntea noului partid se află un fost președinte al unei organizații regionale a partidului muncitoresc norvegian, aflat la putere.

Programul noului partid prevede printre altele retragerea Norvegiei din N.A.T.O.

Cutremure, inundații și furtuni în Europa occidentală

LONDRA.— „La 10 ianuarie — relatează corespondentul din Londra al agenției Associated Press — un cutremur a zguduit regiunile centrale ale Angliei, încheind astfel o săptămînă în care Marea Britanie a fost bîntuită de ceață, furtuni de zăpadă, vînturi puternice, ploi, inundații și ploi torențiale".

Numeroase localități continuă să rămînă izolate din cauza viscolelor care bîntuie în special în regiunile de coastă. Vînturile au fost atît de puternice, încît mii de stîlpi de telegraf au fost smulși. Puternice furtuni au fost semnalate în regiunea Canalului Minecii și în Marea Nordului, îngreunînd și în unele cazuri întrerupînd traficul maritim și aerian. La începutul săptămînii s-au produs dezghețuri în regiunea de sud-est a Angliei, provocînd inundații.

In peninsula scandinavă, un uragan de o violență fără precedent s-a abătut asupra regiunilor de nord ale Norvegiei, provocînd pagube de milioane de coroane și lăsînd fără adăpost un mare număr de locuitori.

Viscolele însoțite de ninsori abundente continuă în majoritatea țărilor Europei occidentale, în special în Franța, Belgia, Olanda și Austria. Agenția France Presse relatează că marile cantități de zăpadă care au căzut în ultimele zile au dezorganizat aproape complet circulația rutieră și aeriană în Belgia și Olanda. Trenurile suferă mari întîrzieri. Sute de vehicule au rămas blocate pe șosele. In Franța, zăpada continuă să cadă din abundență. Numeroase localități au fost izolate.

Timpul probabil pentru zilele de 14, 15 și 16 ianuarie

Vremea se va încălzi treptat în toată țara. Cerul va deveni mai mult senin, cu excepția părții de sud a țării, unde va fi noros și unde vor mai cădea precipitații sub formă de ninsoare.

Temperatura aerului în creștere. Maximele vor fi cuprinse între minus 3 și plus 12 grade ziua, iar noaptea, între plus 5 grade și minus 8 grade.

Stratul de zăpadă se va micșora treptat, dispărînd în cea mai mare parte a țării. Solul se va dezgheța, mai ales în cursul zilei.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.